

LEGEA
învățămîntului

nr. 547 din 21.07.95

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.62-63/692 din 09.11.1995

* * *

CUPRINS

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

- Articolul 1. Obiectivul Legii învățămîntului
- Articolul 2. Legislația învățămîntului
- Articolul 3. Învățămîntul - prioritate națională
- Articolul 4. Principiile învățămîntului
- Articolul 5. Obiectivele învățămîntului
- Articolul 6. Dreptul la învățătură
- Articolul 7. Standardele educaționale de stat
- Articolul 8. Limba de predare
- Articolul 9. Învățămîntul general obligatoriu
- Articolul 10. Actele de studii
- Articolul 11. Plasarea în cîmpul muncii

Capitolul II
SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT

- Articolul 12. Structura sistemului de învățămînt
- Articolul 13. Organizarea învățămîntului
- Articolul 14. Scara de notare
- Articolul 15. Diagnosticarea copiilor
- Articolul 16. Durata anului de studii
- Articolul 17. Învățămîntul preșcolar
- Articolul 18. Învățămîntul primar
- Articolul 19. Învățămîntul gimnazial
- Articolul 20. Învățămîntul liceal
- Articolul 21. Organizarea învățămîntului secundar profesional
- Articolul 22. Școala profesională
- Articolul 23. Școala de meserii
- Articolul 24. Învățămîntul artistic și sportiv
- Articolul 25. Organizarea învățămîntului mediu de specialitate
- Articolul 26. Organizarea învățămîntului superior
- Articolul 27. Studii superioare de licență
- Articolul 28. Studii superioare de masterat
- Articolul 28¹. Învățămîntul superior și postuniversitar medical și farmaceutic
- Articolul 29. Învățămîntul postuniversitar specializat
- Articolul 30. Doctoratul
- Articolul 31. Postdoctoratul

- Articolul 32. Activitatea de cercetare științifică în învățământ
Articolul 33. Învățământul special
Articolul 34. Învățământul complementar (extrașcolar)
Articolul 35. Învățământul pentru adulți
Articolul 36. Învățământul privat
Articolul 37. Licențierea și acreditarea instituțiilor de învățământ
Articolul 38. Conținutul învățământului
Articolul 39. Bibliotecile din sistemul învățământului

Capitolul III

CONDUCEREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

- Articolul 40. Competența autorităților publice
Articolul 40¹. Competența autorităților publice în domeniul înființării, reorganizării și lichidării instituțiilor de învățământ de stat
Articolul 41. Ministerul Educației și Tineretului
Articolul 42. Competența altor ministere și departamente
Articolul 43. Direcțiile de învățământ
Articolul 44. Competențele direcțiilor de învățământ
Articolul 45. Competențele autorităților administrației publice locale
Articolul 46. Organele administrative și consultative
Articolul 47. Administrarea instituțiilor de învățământ preuniversitar și mediu de specialitate
Articolul 48. Administrarea instituției de învățământ superior
Articolul 49. Autonomia universitară
Articolul 50. Evaluarea în învățământ
Articolul 51. Rapoartele de activitate

Capitolul IV

PERSONALUL DIN ÎNVĂȚĂMÎNT. ELEVII, STUDENȚII ȘI PĂRINȚII. DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE LOR

- Articolul 52. Personalul din învățământ
Articolul 53. Cadrele didactice
Articolul 54. Pregătirea, perfecționarea și recalificarea cadrelor didactice
Articolul 55. Drepturile cadrelor didactice
Articolul 56. Obligațiile cadrelor didactice
Articolul 57. Drepturile elevilor și studenților
Articolul 58. Obligațiile elevilor, studenților și absolvenților
Articolul 59. Ocrotirea sănătății în instituțiile de învățământ
Articolul 60. Drepturile și obligațiile părinților

Capitolul V

FINANȚAREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT. BAZA LUI TEHNICO-MATERIALĂ

- Articolul 61. Finanțarea sistemului de învățământ
Articolul 62. Baza tehnico-materială a sistemului de învățământ

Capitolul VI

RELAȚII EXTERNE ÎN SISTEMUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

- Articolul 63. Cooperarea internațională
Articolul 64. Studiile în străinătate
Articolul 65. Drepturile și obligațiile elevilor și studenților străini

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

- Articolul 66 Perioada de tranziție

Articolul 67 Responsabilitatea pentru încălcarea prezentei legi

Articolul 68 Îndatoririle Guvernului

Articolul 69 Dispoziții finale și tranzitorii

Notă: În textul legii, cuvintele "Ministerul Educației, Tineretului și Sportului" se înlocuiesc cu cuvintele "Ministerul Educației și Tineretului" conform Legii nr.192-XVI din 30.06.2006, în vigoare 28.07.2006

Notă: În textul legii, cuvintele "Ministerul Educației", "Ministerul Economiei", "Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei", "Ministerul Culturii" se înlocuiesc cu cuvintele "Ministerul Educației, Tineretului și Sportului", "Ministerul Economiei și Comerțului", "Ministerul Sănătății și Protecției Sociale", respectiv "Ministerul Culturii și Turismului" conform Legii nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05

Notă: În cuprinsul legii, cuvântul "particular" se înlocuiește cu cuvântul "privat" conform Legii nr.559-XV din 25.12.03, în vigoare 01.01.04

Notă: În cuprinsul legii cuvintele "județ", "județean" se substituie prin cuvintele "raion", "raional" conform Legii nr.482-XV din 04.12.03, în vigoare 01.01.04

Notă: În cuprinsul legii, sintagma "Ministerul Educației și Științei" se substituie prin sintagma "Ministerul Educației" conform Legii nr.1199-XV din 04.07.2002

Notă: În cuprinsul legii, cuvintele "Ministerul Învățământului, Tineretului și Sportului" se substituie prin cuvintele "Ministerul Educației și Științei" conform Legii nr.328-XIV din 24.03.99

Parlamentul adoptă prezenta lege.

În legea de față, prin noțiunea de învățământ se înțelege un proces organizat de instruire și educare, prin care persoana atinge un anumit nivel de pregătire fizică, intelectuală și spirituală, stabilit de stat, și obține certificatul respectiv de studii. Sistemul de învățământ cuprinde rețeaua instituțiilor de învățământ de diverse tipuri și forme de proprietate, programele de studii, tehnologiile și standardele educaționale de stat de diferite niveluri și orientări, precum și organele de conducere a învățământului, instituțiile și întreprinderile subordonate acestora.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectivul Legii învățământului

Prezenta lege determină politica de stat în sfera învățământului și reglementează organizarea și funcționarea sistemului de învățământ.

Articolul 2. Legislația învățământului

Baza de drept a învățământului cuprinde:

- a) Constituția Republicii Moldova;
- b) Concepția dezvoltării învățământului în Republica Moldova;
- c) prezenta lege și alte acte legislative adoptate în conformitate cu ea.

Articolul 3. Învățământul - prioritate națională

Învățământul în Republica Moldova constituie o prioritate națională.

Articolul 4. Principiile învățământului

(1) Învățământul constituie, sub aspect conceptual, un sistem unitar realizat într-o diversitate de structuri, forme, conținuturi, tehnologii educaționale.

(2) Politica educațională a statului se întemeiază pe principiile umanitarizării, accesibilității, adaptivității, creativității și diversității. Învățământul este democratic și umanist, deschis și flexibil, formativ-dezvoltativ și se bazează pe valorile culturii naționale și universale.

(3) Învățământul de stat este laic, refractar la discriminare ideologico-partinică, politică, rasială, națională.

(4) Educația moral-spirituală în învățământul de stat primar este un obiect de studiu obligatoriu, iar în învățământul secundar, mediu de specialitate și superior este un obiect de studiu facultativ. Acest obiect este predat de persoane cu o pregătire profesională corespunzătoare. Elaborarea concepției, programelor de învățământ și pregătirea cadrelor didactice pentru predarea obiectului "Educația moral-spirituală" constituie prerogativa Ministerului Educației și Tineretului.

(5) Învățământul de stat este grațiat.

[Art.4 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.4 modificat prin Legea nr.844-XIV din 25.02.2000]

Articolul 5. Obiectivele învățământului

(1) Obiectivul educațional major al școlii constă în dezvoltarea liberă, armonioasă a omului și formarea personalității creative, care se poate adopta la condițiile în schimbare ale vieții.

(2) Învățământul urmărește:

a) dezvoltarea personalității copilului, a capacităților și a aptitudinilor lui spirituale și fizice la nivelul potențialului său maxim;

b) cultivarea respectului pentru drepturile și libertățile omului, indiferent de apartenența lui etnică, de proveniența socială și atitudinea față de religie - principii consemnate în Cartea Națiunilor Unite;

c) pregătirea copilului pentru a-și asuma responsabilitățile vieții într-o societate liberă, în spiritul înțelegerii, păcii, toleranței, egalității între sexe și prieteniei între toate popoarele și grupurile etnice, naționale și religioase;

d) cultivarea simțului necesității de a munci pentru binele propriu și cel al societății, a stimei față de cei care produc bunuri materiale și spirituale;

e) educarea stimei față de părinți, față de identitatea, limba și valorile culturale ale poporului, precum și față de valorile naționale ale țării în care trăiește, ale țării din care poate fi originar și ale civilizațiilor diferite de a sa;

f) cultivarea simțului responsabilității față de mediul înconjurător formarea conștiinței ecologice;

g) asigurarea unei pregătiri fizice multilaterale, cu caracter profesional aplicativ pentru tineretul studios, formarea simțului necesității de practicare a culturii fizice și sportului pe parcursul întregii vieți.

(3) Elevii și studenții vor fi educați în spiritul îndatoririlor civice fundamentale, consfințite de Constituția Republicii Moldova, dintre acestea primind devotamentul față de țară, grija pentru consolidarea statalității moldovenești, îndeplinirea conștiințioasă a obligațiilor ce le revin.

Articolul 6. Dreptul la învățătură

(1) Dreptul la învățătură este garantat, indiferent de naționalitate sex, vîrstă, de originea și starea socială, de apartenența politică sau religioasă, de antecedentele penale.

(2) Statul asigură șanse egale de acces în instituțiile de stat de învățământ liceal, profesional, mediu de specialitate și superior, în funcție de aptitudini și capacități.

[Art.6 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

Articolul 7. Standardele educaționale de stat

(1) Sistemul de învățământ are la bază standarde educaționale de stat ce asigură posibilitatea de nostrificare a actelor naționale de studii. Standardele stabilesc cerințele minime obligatorii fără de diverse niveluri și trepte de învățământ. Modul de elaborare, aprobare și introducerea standardelor educaționale este stabilit de Ministerul Educației și Tineretului.

(2) Standardele educaționale constituie baza aprecierii obiective a nivelului de pregătire generală și profesională a absolvenților, indiferent de tipul și forma de învățământ.

(3) Realizarea standardelor educaționale se asigură și prin organizarea serviciilor de asistență psihologică de orientare școlară și profesională a elevilor la toate nivelurile și treptele de învățământ. Funcțiile serviciului de asistență psihologică se determină prin statut, aprobat de Ministerul Educației și Tineretului.

[Art.7 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 8. Limba de predare

(1) Statul asigură, conform Constituției și articolelor 18, 19 și 20 din Legea cu privire la funcționarea limbilor pe teritoriul Republicii Moldova, dreptul de a alege limba de educare și instruire la toate nivelurile și treptele de învățământ.

(2) Dreptul cetățenilor la educație și instruire în limba maternă se asigură prin crearea numărului necesar de instituții de învățământ, clase, grupe, precum și a condițiilor de funcționare a acestora.

(3) Studiul limbii de stat a Republicii Moldova este obligatoriu în toate instituțiile de învățământ. Cerințele față de predarea și însușirea ei sînt reglementate de standardul educațional de stat. Responsabilitatea pentru asigurarea procesului de însușire a limbii de stat în toate instituțiile de învățământ o poartă Ministerul Educației și Tineretului și autoritățile administrației publice locale.

[Alin.3 art.8 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 9. Învățământul general obligatoriu

Durata învățământului general obligatoriu este de 9 ani. Frecventarea obligatorie a școlii încetează la sfîrșitul anului de învățământ în care elevul atinge vîrsta de 16 ani.

Articolul 10. Actele de studii

(1) Instituțiile de învățământ de stat și privat, acreditate în modul stabilit de lege, eliberează persoanelor care au promovat examenele de absolvire acte de studii, în care se menționează nivelul și treapta de învățământ absolvit, domeniul și gradul de calificare profesională.

(2) Persoanele care nu au promovat examenele de absolvire primesc un certificat sau o adeverință și, la cerere, copia de pe foaia matricolă.

(3) Actele de studii recunoscute de Ministerul Educației și Tineretului conferă titularului dreptul de a continua studiile în următorul nivel de învățământ ori de a se încadra în funcția corespunzătoare calificării sale.

(4) Tipurile și formularele actelor de studii se aprobă de Ministerul Educației și Tineretului. Actele de studii se întocmesc în limba de stat și în cea de studii, iar în instituțiile de învățământ mediu de specialitate și superior - în limba de stat, în limba de studii, în franceză sau engleză.

(5) Actele de confirmare a studiilor gimnaziale, medii de cultură generală și liceale în instituțiile de învățământ de stat se eliberează gratuit. Eliberarea duplicatelor acestor acte se efectuează contra plată, al cărei quantum se stabilește de Guvern.

[Art.10 completat prin Legea nr.172-XVI din 10.07.2008, în vigoare 01.01.2009]

[Art.10 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

Articolul 11. Plasarea în cîmpul muncii

Plasarea în cîmpul muncii a absolvenților de la instituțiile de învățământ se efectuează în conformitate cu legislația muncii.

Capitolul II SISTEMUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Articolul 12. Structura sistemului de învățământ

Sistemul de învățământ, ținându-se cont de necesitatea continuității educației și de particularitățile psihofiziologice de vîrstă, este organizat pe niveluri și trepte și are următoarea structură:

I. Învățământul preșcolar

II. Învățământul primar

III. Învățământul secundar:

1. Învățământul secundar general:

a) învățământul gimnazial;

b) învățământul liceal; învățământul mediu de cultură generală.

2. Învățământul secundar profesional

IV. Învățământul mediu de specialitate (colegiu)

V. Învățământul superior

VI. Învățământul postuniversitar

Sistemul de învățământ include și alte forme de învățământ:

- învățământul special;

- învățământul complementar;

- învățământul pentru adulți.

[Art.12 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.12 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

Articolul 13. Organizarea învățământului

(1) Învățământul în Republica Moldova poate fi de stat și privat.

(2) Instituțiile de învățământ sînt persoane juridice.

(3) Învățământul se poate organiza ca învățământ de zi, învățământ cu frecvență redusă, învățământ la distanță, studiu individual.

(4) În învățământul preșcolar grupa este de cel mult 10 copii - în creșă, 15 - în grădiniță. În învățământul primar, gimnazial și liceal clasa cuprinde cel mult 20 de elevi, iar în cel secundar profesional, mediu de specialitate și superior grupa nu depășește 25 de persoane.

(5) Sistemul de învățământ are un caracter deschis, asigurîndu-se posibilitatea trecerii de la un tip la altul, în condițiile stabilite de regulamentul respectiv, adoptat de Ministerul Educației și Tineretului.

[Art.13 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.13 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Se suspendă acțiunea alin.4 art.13 pentru a.1999 prin Legea nr.216-XIV din 12.12.98]

Articolul 14. Scara de notare

(1) În instituțiile de învățământ aprecierea cunoștințelor se face prin note de la 10 la 1 și prin calificativele "admis", "respins", Cunoștințele apreciate cu notele 4, 3, 2, 1 și calificatul "respins" sînt nesatisfăcătoare.

(2) Comportarea elevilor din învățământul preuniversitar se apreciază prin calificativele "exemplară", "bună", "satisfăcătoare", "nesatisfăcătoare".

Articolul 15. Diagnosticarea copiilor

(1) Diagnosticarea particularităților psihofiziologice a aptitudinilor și capacităților elevilor, ca bază pentru realizarea diferențierii procesului instructiv-educativ, este obligatorie.

(2) Testarea copiilor în vederea admiterii în clasa I a școlilor de stat este interzisă, cu excepția admiterii în școlile cu profil artistic sau sportiv.

Articolul 16. Durata anului de studii

(1) Anul școlar în învățământul preuniversitar începe la 1 septembrie și are durata de 35 săptămîni, repartizate pe trimestre relativ egale, separate prin vacanțe.

(2) Anul de studii în învățământul superior și mediu de specialitate începe la 1 septembrie și are o durată de pînă la 42 de săptămîni, repartizate în două semestre relativ egale, care includ două sesiuni de examene, stagiile de practică și la care se adaugă două vacanțe.

(3) Perioada și durata vacanțelor, precum și durata orelor de clasă (lecțiilor) în învățământul preuniversitar, mediu de specialitate și a orelor academice în cel superior, se stabilește de Ministerul Educației și Tineretului.

[Art.16 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.16 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 17. Învățământul preșcolar

(1) Învățământul preșcolar constituie prima treaptă a sistemului de educație și instruire. El reprezintă un sistem de instituții antepreșcolare și preșcolare de diverse tipuri, de stat și private, cu diferite programe de funcționare, ce corespund standardelor educaționale.

(2) Învățământul preșcolar are drept scop principal pregătirea multilaterală a copilului pentru viață, în vederea integrării în activitatea școlară, dezvoltarea capacităților creative prin valorificarea potențialului psihofiziologic și intelectual al acestuia.

(3) Educația copiilor pînă la vîrsta de 3 ani se realizează, de regulă, în familiile care, în acest caz, beneficiază de sprijinul statului, conform legislației în vigoare.

(4) Statul garantează susținerea materială și financiară a educației copiilor în creșele și grădinițele de stat.

(5) Învățământul preșcolar de la vîrsta de 3 ani la 6 (7) ani este organizat în instituții preșcolare de diverse tipuri și forme de proprietate sau în grădinița-școală primară, cu diferite programe de activitate, în funcție de gradul de dezvoltare a copilului și de opțiunile părinților.

(6) Pregătirea copiilor preșcolari către școală este obligatorie de la vîrsta de 5 ani și se realizează în grupe pregătitoare, în grădiniță sau școală ori, la solicitarea părinților, în familie. Statul asigură condițiile materiale și financiare necesare bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ în grupele pregătitoare. În funcție de condițiile locale, acestea pot fi organizate și în cadrul școlii primare.

(7) Autoritățile administrației publice locale sînt obligate să păstreze sistemul de instituții preșcolare existente și, în caz de necesitate, să deschidă altele noi, asigurîndu-le material și financiar, conform necesităților sociale ale populației.

(8) Statul garantează îngrijirea și educarea copiilor de vîrstă antepreșcolară cu handicap fizic și mental, precum și a copiilor orfani.

[Art.17 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

Articolul 18. Învățământul primar

(1) Învățământul primar contribuie la formarea copilului ca personalitate liberă și creativă, la dezvoltarea capacităților intelectuale, a deprinderilor trainice de citit, scris și calcul, asigurînd dezvoltarea aptitudinilor de comunicare și a competențelor de examinare într-o limbă modernă.

(2) Învățământul primar cuprinde clasele I-IV și se organizează ca învățămînt de zi și în școli primare, care pot funcționa ca unități separate sau în cadrul școlilor secundare generale.

(3) În clasa I sînt înscriși copiii care au împlinit vîrsta de 6 - 7 ani la data începerii anului școlar. Școlarizarea devine obligatorie la atingerea vârstei de 7 ani.

(4) Debutul școlarizării pentru copiii de 6 ani se stabilește cu acordul părinților, în funcție de gradul de maturitate somatopsihică, în modul stabilit de Ministerul Educației și Tineretului.

(5) În învățămînt primar pot funcționa clase sau grupe cu program prelungit.

(6) În localitățile rurale pot funcționa clase primare cu un alt număr de copil de vîrsta respectivă decît cel stabilit în art. 13 alin. (4), precum și clase cu predare simultană, la decizia autorității administrației publice locale, cu acordul Ministerului Educației și Tineretului.

Articolul 19. Învățământul gimnazial

(1) Învățământul gimnazial este obligatoriu și se organizează ca învățămînt de zi cu clasele V - IX.

(2) Învățământul gimnazial asigură dezvoltarea aptitudinilor și capacităților intelectuale ale elevului, concepute drept nivel definitoriu în formarea personalității, orientarea profesională și pregătirea către învățământul liceal sau profesional.

(3) În învățământul gimnazial este încurajat studiul aprofundat al unor discipline de bază și opționale, inclusiv de orientare profesională.

(4) În învățământul gimnazial se înscriu fără probe de concurs toți elevii care au absolvit școala primară.

(5) În învățământul gimnazial pot funcționa grupe sau clase cu program prelungit.

(6) Învățământul gimnazial se încheie cu examene de absolvire, alcătuite din mai multe probe, și cu eliberarea unui certificat de studii gimnaziale.

(7) Modul de organizare a examenelor de absolvire a învățământului gimnazial este stabilit de Ministerul Educației și Tineretului.

[Art.19 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

Articolul 20. Învățământul liceal

(1) Învățământul liceal asigură o pregătire teoretică fundamentală și formarea unei ample culturi generale, necesare pentru continuarea studiilor în învățământul superior, mediu de specialitate sau în instituții de învățământ secundar profesional.

(2) Învățământul liceal se organizează ca învățământ de zi în licee teoretice.

(3) Durata învățământului liceal cu frecvență la zi este de 3 ani (clasele X - XII).

(4) Învățământul liceal seral (clasele (X - XIII) poate fi organizat pentru absolvenții învățământului gimnazial și celui profesional încadrați în producție.

(5) Admiterea în învățământul liceal se face pe bază de concurs, la care pot participa absolvenții de gimnazii, în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Tineretului. Absolvenții de școli profesionale au dreptul de a se înscrie în clasa a XII-a de liceu.

(6) Învățământul liceal se încheie cu examen de bacalaureat, care se organizează în modul stabilit de Ministerul Educației și Tineretului.

(7) La promovarea examenului de bacalaureat se eliberează diploma de bacalaureat, care conferă dreptul de admitere în învățământul superior.

(8) Absolvenții învățământului liceal care au promovat clasele liceale și examenul de bacalaureat cu rezultate de excepție primesc diploma de merit, în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(9) În caz de nepromovare, examenul de bacalaureat poate fi susținut de cel mult două ori în decursul următorilor 3 ani.

[Art.20 modificat prin Legea nr.346-XV din 25.07.03, în vigoare 01.08.03]

[Art.20 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.20 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

Articolul 21. Organizarea învățământului secundar profesional

(1) Învățământul secundar profesional asigură pregătirea într-o meserie (profesie), precum și perfecționarea și recalificarea muncitorilor calificați și a persoanelor disponibilizate.

(2) Statul garantează pregătirea profesională într-o meserie pentru absolvenții de gimnazii care nu au atins vârsta de 16 ani și nu urmează studiile în licee (școli medii de cultură generală).

(3) Învățământul secundar profesional se organizează ca învățământ de zi ori seral în școli profesionale și în școli de meserii.

(4) Nomenclatorul de meserii în care se efectuează pregătirea profesională se aprobă de către Guvern, la propunerea Ministerului Economiei și Comerțului, a Ministerului Sănătății, a Ministerului Protecției Sociale, Familiei și Copilului și a Ministerului Educației și Tineretului, în comun cu alte ministere și departamente.

(5) Instituțiile de învățământ secundar profesional întocmesc planurile de admitere, ținând seama de contractele încheiate cu unitățile economice interesate.

(6) Pentru pregătirea profesională, crearea și consolidarea bazei tehnico-materiale didactice, întreprinderile de stat și cele private vor defalca la bugetul de stat cel puțin 2 % din fondul de

retribuire a muncii, pe lângă mijloacele necesare de cadre proprii. Mijloacele astfel defalcate vor fi trecute la prețul de cost al producției.

(7) În instituțiile de învățământ secundar profesional, pregătirea, perfecționarea și recalificarea muncitorilor și a persoanelor disponibilizate se efectuează prin contract și se finanțează din fondul alocațiilor destinate plasării în câmpul muncii.

(8) Practica în producție, prevăzută pentru elevii din învățământul secundar profesional, se efectuează pe bază de contract la întreprinderi de stat sau private.

(9) Agenții economici cu proprietate de stat care au mai mult de 20 de salariați sînt obligați să ofere locuri de muncă pentru practica în producție și ucenicie în raportul: un practicant la 10 salariați, luîndu-se în considerare și posibilitățile întreprinderii.

[Art.21 modificat prin Legea nr.107-XVI din 16.05.2008, în vigoare 20.06.2008]

[Art.21 modificat prin Legea nr.346-XV din 25.07.03, în vigoare 01.08.03]

[Art.21 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

[Se suspendă în anul 1997 acțiunea art. 21 alin.(6)(7) prin Legea nr.1127-XIII din 21.03.97]

Articolul 22. Școala profesională

(1) Școala profesională asigură instruirea profesională într-o profesie sau în cîteva profesii înrudite. Durata studiilor pentru absolvenții de gimnazii este de 3 ani, iar pentru absolvenții de școli medii de cultură generală și de licee - de un an. Absolvenților de gimnazii școala profesională le asigură concomitent și cunoștințe la nivelul școlii medii de cultură generală.

(2) Admiterea în școala profesională se face pe bază de concurs, în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(3) Studiile în școala profesională se încheie cu examene de absolvire la profesie și cu eliberarea unui certificat de calificare (cu anexarea notelor la disciplinele de profil și la disciplinele studiilor medii de cultură generală). Certificatul de calificare permite:

- încadrarea în câmpul muncii;
- continuarea studiilor în învățământul mediu de specialitate (colegiu);
- înscrierea în clasa a XII-a de liceu.

(4) Pentru absolvenții școlii profesionale care continuă studiile în învățământul mediu de specialitate (colegiu) la profesia studiată inițial, durata studiilor se reduce cu un an.

(5) Școlile profesionale pot fi de nivel raional și republican.

[Art.22 în redacția Legii nr.346-XV din 25.07.03, în vigoare 01.08.03]

[Art.22 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.22 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 23. Școala de meserii

(1) Școala de meserii asigură pregătirea profesională într-o meserie sau în cîteva meserii înrudite.

(2) La școala de meserii se pot înscrie absolvenții de gimnaziu, liceu și de școli medii de cultură generală. Ca excepție, se pot forma, cu aprobarea Ministerului Educației și Tineretului, grupe din elevi care nu au absolvit 9 clase, dar care au atins vârsta de 16 ani.

(3) Studiile în școala de meserii au durata de la 0,5 la 1,5 ani și se încheie cu examene și cu eliberarea unui certificat de calificare, ce dă dreptul de a practica meseria obținută.

(4) Școala de meserii poate funcționa ca unitate autonomă sau în cadrul unităților economice care au obținut autorizația corespunzătoare.

(5) Grupe de pregătire profesională după programa școlii de meserii pot fi organizate și în cadrul școlii profesionale.

[Art.23 modificat prin Legea nr.346-XV din 25.07.03, în vigoare 01.08.03]

Articolul 24. Învățământul artistic și sportiv

(1) Învățământul artistic și sportiv se organizează pentru copiii cu aptitudini în domeniul muzicii, coregrafiei, artelor plastice și teatrale sportului, în licee cu clasele I - XII sau cu clasele IV - XII, în funcție de profil.

(2) Învățământul artistic și sportiv este structurat pe niveluri similare celor din învățământul secundar general. Elevii pot trece de la un tip de învățământ la altul.

(3) Admiterea în învățământul artistic sau sportiv se face prin testarea aptitudinilor specifice profilului, după susținerea examenelor, pe bază de concurs.

Articolul 25. Organizarea învățământului mediu de specialitate

(1) Învățământul mediu de specialitate se realizează în colegii și asigură pregătirea cadrelor de specialitate cu caracter aplicativ pentru economia națională și sfera socială.

(2) Admiterea la studii în colegii se efectuează pentru absolvenții de gimnaziu, de școală medie de cultură generală, de liceu și de școală profesională.

(3) În funcție de studiile dobândite și de specialitatea aleasă, învățământul mediu de specialitate are durata de 2-4 ani: pentru persoanele cu studii gimnaziale - 4 ani și pentru cele cu studii medii de cultură generală sau de liceu - 2 ani, iar în ceea ce privește profilul "Medicină", termenele vor fi de 5 și, respectiv, 3 ani. Pentru persoanele admise la studii în colegiu în baza studiilor gimnaziale se asigură învățământul liceal și susținerea examenului de bacalaureat.

(4) Procesul instructiv-educativ în colegii se organizează prin învățământul cu frecvența la zi și învățământul fără frecvență.

(5) Studiile în colegii finalizează cu susținerea examenelor de absolvire sau cu susținerea unei lucrări (unui proiect) de diplomă și cu eliberarea diplomei de studii medii de specialitate, prin care titularul ei obține calificarea de specialist cu nivel mediu în profilul și specialitatea respectivă.

(6) Diploma de studii medii de specialitate acordă dreptul de plasare în câmpul muncii și de continuare a studiilor în învățământul superior universitar. Absolvenții de colegiu care vor urma studiile superioare universitare la o specialitate din cadrul profilului studiat inițial vor efectua aceste studii în termen redus cu un an (cu excepția profilului "Medicină").

(7) Colegiul poate funcționa ca unitate autonomă.

[Art.25 introdus prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03, art.25 (precedent) devine art.26]

Articolul 26. Organizarea învățământului superior

(1) Învățământul superior are drept scop:

a) formarea unei personalități multilaterale dezvoltate și creative, pregătirea, perfecționarea și recalificarea la nivel superior a specialiștilor și a cadrelor științifice în diverse domenii;

b) asigurarea aspirațiilor personalității de a-și aprofunda și extinde studiile;

c) promovarea cercetării științifice și implementarea rezultatelor ei;

d) păstrarea, îmbogățirea și propagarea patrimoniului științific, tehnic, artistic și cultural.

(2) Învățământul superior se realizează prin instituții de învățământ superior: universități, academii și institute.

(3) Se admite, în condițiile legii, organizarea instituțiilor de învățământ superior cu o altă limbă de studii decât cea de stat.

(4) Învățământul superior, cu excepția învățământului medical și farmaceutic, se realizează în două cicluri:

ciclul I - studii superioare de licență;

ciclul II - studii superioare de masterat.

(5) Studiile superioare corespund unui număr de credite de studiu transferabile ECTS (European Credits Transfer System). Durata studiilor se cuantifică, de regulă, în credite (un an de studii în învățământul superior corespunde unui număr de 60 de credite de studiu transferabile).

(6) Activitatea didactică în învățământul superior se efectuează prin învățământ de zi, învățământ cu frecvență redusă și învățământ la distanță. În cadrul studiilor superioare este obligatorie efectuarea unor stagii de practică. Durata studiilor la învățământul cu frecvență redusă și la învățământul la distanță este mai mare cu un an decât la învățământul de zi.

(7) Studenții pot urma concomitent două specializări prin susținerea probelor de admitere. În acest caz studenții pot beneficia de bursă de stat pe durata maximă a unei specializări.

(8) Studenții pot face studiile superioare în termene reduse, prin susținerea probelor prevăzute de planul de învățământ.

(9) Absolvenții învățământului superior pot urma o nouă specializare cu taxă de studii, în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(10) În învățământul superior activitatea didactică se desfășoară în strânsă legătură cu activitatea științifică în diverse domenii.

[Art.26 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.26 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.26(precedent) exclus prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

Articolul 27. Studii superioare de licență

(1) Durata studiilor superioare de licență este de 3-4 ani și corespunde unui număr de 60 de credite de studiu transferabile pentru un an de studiu.

(2) Admiterea în ciclul I al învățământului superior se efectuează de instituțiile de învățământ prin concurs, în baza criteriilor generale stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(3) Ciclul I al învățământului superior se încheie cu promovarea examenului de licență, care include o probă de profil, o probă de specialitate și susținerea unui proiect (teză) de licență și se desfășoară în baza criteriilor generale stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(4) Absolvenților care au promovat cele două probe ale examenului de licență și au susținut proiectul (teza) de licență li se acordă titlul de licențiat în profilul și specialitatea urmată și li se eliberează diploma de licență.

(5) Absolvenții care nu au promovat examenul de licență primesc, la solicitare, o adeverință. În caz de nepromovare, examenul de licență mai poate fi susținut de cel mult două ori în decursul următorilor 5 ani.

(6) Diploma de licență atestă că titularul acesteia a dobândit cunoștințe și competențe generale pentru continuarea studiilor în ciclul II, precum și o pregătire profesională inițială care îi permite angajarea în câmpul muncii.

(7) Durata concretă a studiilor pe specialități se aprobă de Guvern, în conformitate cu Nomenclatorul specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior.

[Art.27 în redacția Legii nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.27 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 28. Studii superioare de masterat

(1) Durata studiilor superioare de masterat este de 1-2 ani și corespunde unui număr de 60-120 de credite de studiu transferabile. Studiile superioare de masterat se organizează pentru titularii diplomei de licență, asigură specializarea într-un domeniu sau extinderea și perfecționarea pregătirii științifice și pedagogice și se efectuează, de regulă, prin învățământ de zi. La studii superioare de masterat de cercetare sînt admiși și titularii diplomei de studii superioare în medicină sau farmacie.

(2) Studiile superioare de masterat sînt de cercetare și profesionale. Studiile superioare de masterat de cercetare vizează dezvoltarea capacităților de cercetare științifică ale studenților și constituie o fază premergătoare obligatorie pentru studiile de doctorat. Studiile superioare de masterat profesional asigură aprofundarea unei specializări într-un domeniu, fiind axate, în primul rînd, pe competențe cu conținut aplicativ.

(3) Admiterea la studii superioare de masterat se efectuează prin concurs, în baza criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(4) Planul de admitere la studii superioare de masterat cu finanțare bugetară se aprobă de Guvern și prevede admiterea pînă la 50% din numărul total de absolvenți cu diplomă de licență ai anului respectiv.

(5) Studiile superioare de masterat se finalizează cu susținerea tezei de master.

(6) Absolvenților care au susținut teza de master li se acordă titlul de master în profilul și la specializarea urmată și li se eliberează diplomă de master.

(7) Diploma de master atestă că titularul acesteia a dobândit cunoștințe și competențe generale și de specialitate, precum și abilități cognitive specifice. Diploma de master conferă dreptul de a ocupa posturi didactice în instituții de învățământ superior sau de cercetări științifice și de a participa la concursul de admitere la doctorat.

[Art.28 în redacția Legii nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.28 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 28¹. Învățământul superior și postuniversitar medical și farmaceutic

(1) Învățământul medical și farmaceutic se realizează prin studii superioare de specialitate și studii postuniversitare de rezidențiat. Studiile superioare de specialitate se organizează ca învățământ de zi, durata lor este de 4-6 ani și corespunde unui număr de 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studiu.

(2) Admiterea la studii superioare de specialitate se efectuează prin concurs, în baza criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(3) Studiile superioare de specialitate se finalizează cu susținerea examenelor de absolvire. Absolvenților care au promovat examenele de absolvire li se eliberează diplomă de studii superioare în medicină sau farmacie. Titularul diplomei are dreptul de a participa la concursul de admitere la studii postuniversitare de rezidențiat pe specializări sau la studii superioare de masterat de cercetare.

(4) Studiile postuniversitare de rezidențiat se organizează de Ministerul Sănătății, au ca obiectiv formarea profesională obligatorie a medicilor și farmaciștilor pe specializări și se efectuează pe parcursul a 2-5 ani.

(5) Admiterea la studii postuniversitare de rezidențiat se organizează prin concurs în baza criteriilor stabilite de Ministerul Sănătății de comun acord cu Ministerul Educației și Tineretului.

(6) Studiile postuniversitare de rezidențiat se finalizează cu susținerea examenului de licență, organizat în baza criteriilor stabilite de Ministerul Sănătății de comun acord cu Ministerul Educației și Tineretului.

(7) Absolvenților care au promovat examenul de licență li se acordă titlul de licențiat în profilul și la specializarea urmată și li se eliberează diplomă de licență, care conferă dreptul la activitate practică independentă și la continuarea studiilor prin secundariat clinic sau doctorat.

(8) Studiile postuniversitare de specializare în medicină se organizează de Ministerul Sănătății prin secundariat clinic și au o durată de 2 ani. Studiile se finalizează cu susținerea examenelor de absolvire și primirea certificatului de studii postuniversitare de specializare.

(9) Planul de admitere în învățământul superior și postuniversitar medical și farmaceutic, cu finanțare bugetară, se aprobă de Guvern.

(10) Durata concretă a studiilor pe specialități se aprobă de Guvern, în conformitate cu Nomenclatorul specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior.

[Art.28¹ modificat prin Legea nr.107-XVI din 16.05.2008, în vigoare 20.06.2008]

[Art.28¹ introdus prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

Articolul 29. Învățământul postuniversitar specializat

(1) Absolvenții cu diplomă de licență își pot continua pregătirea în învățământul postuniversitar specializat, organizat în instituții de învățământ superior universitar, instituții de cercetări științifice și alte instituții care dispun de licență în domeniul instruirii. Durata studiilor de aprofundare este de 1-2 ani.

(2) Admiterea în învățământul postuniversitar specializat se face prin concurs, pe baza criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Tineretului și ministerele de resort, cu avizul Comisiei Superioare de Atestare.

(3) Învățământul postuniversitar specializat se încheie cu eliberarea diplomei și acordarea titlului de master.

(4) Diploma de master conferă dreptul de a ocupa, cu prioritate, posturi în instituții de învățământ superior sau de cercetări științifice și de a participa la concursul de admitere la doctorat în specializarea obținută.

[Art.29 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.29 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 30. Doctoratul

(1) Doctoratul este o formă de învățământ postuniversitar care se realizează prin activitate de cercetare științifică cu durată de 3 ani la cursurile de zi și de 4 ani la cursurile cu frecvență redusă.

(2) Admiterea la doctorat se face prin concurs, la care pot participa titularii diplomelor de master sau de licență în medicină sau farmacie.

(3) Criteriile de admitere, organizarea și desfășurarea doctoratului sînt stabilite prin hotărîre de Guvern.

(4) Conducătorii de doctorat sînt persoane cu titlu științific de doctor habilitat, iar cu permisiunea Comisiei Superioare de Atestare pot fi doctori în științe cu titlul didactic de profesor universitar, conferențiar universitar (docent) sau cercetător științific superior.

(5) Doctoratul se încheie cu susținerea publică a unei teze în fața unui consiliu științific specializat, acreditat în acest scop, și cu conferirea titlului științific de doctor (în domeniul științific respectiv), după criteriile stabilite de Comisia Superioară de Atestare.

(6) Pentru definitivarea tezei de doctorat se poate acorda un concediu de 3 - 12 luni, cu sau fără păstrarea salariului, conform deciziei Ministerului Educației și Tineretului.

[Art.30 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

Articolul 31. Postdoctoratul

(1) Studiile de postdoctorat se pot realiza în instituțiile de învățământ superior sau de cercetări științifice. Înscrierea la postdoctorat se face pentru titularii diplomelor de doctor.

(2) Admiterea pentru postdoctorat se face la cerere.

(3) Persoanele care își fac postdoctoratul pot beneficia de concedii de creație de pînă la 2 ani, cu păstrarea salariului.

(4) Postdoctoratul se încheie cu susținerea publică a unei teze în fața unui consiliu științific, aprobat de Comisia Superioară de Atestare și cu conferirea celui de-al doilea titlu științific - doctor habilitat.

(5) Criteriile de elaborare a tezei și de conferire a titlului de doctor habilitat sînt stabilite de Comisia Superioară de Atestare.

Articolul 32. Activitatea de cercetare științifică în învățământ

(1) Bazele științifice și metodologice de funcționare a sistemului de învățământ sînt elaborate în instituțiile de învățământ superior; cercetările științifice în domeniul educației, psihologiei și al metodologiei didactice se efectuează, pe bază de contract, de colectivele științifice permanente, de grupuri științifice provizorii, de cercetători.

(2) În instituțiile de învățământ superior activitatea de cercetare științifică și de proiectare se desfășoară la catedre, în laboratoare, secții sau departamente. La această activitate pot participa și studenții ale căror drepturi de autor sînt protejate de Legea privind dreptul de autor și drepturile conexe. Activitatea de cercetare științifică se va efectua și în colaborare cu Academia de Științe.

(3) Programele de cercetare științifică fundamentală, precum și alte programe de cercetare-proiectare, se evaluează și se aprobă de Ministerul Educației și Tineretului și se finanțează prin concurs, pe bază de contract.

(4) Statul asigură și stimulează colaborarea științifică și cooperarea cu centre universitare prestigioase de peste hotare, acordă facilități la achiziționarea de utilaj și echipamente, destinate cercetării științifice.

Articolul 33. Învățământul special

(1) Învățământul special este parte integrantă a sistemului de învățământ și are ca scop educarea, instruirea, recuperarea și integrarea socială a preșcolarilor și elevilor cu deficiențe

psihice, fizice, senzoriale, logopedice, socioafective și de comportament sau cu deficiențe asociate.

(2) Diagnosticarea copiilor cu deficiențe psihice și fizice se efectuează, în prezența părinților sau a tuturilor, de către servicii medico-psihopedagogice, organizate prin hotărâre a Guvernului și subordonate Ministerului Educației și Tineretului.

(3) Învățământul special se organizează în instituții instructiv-educative speciale de tip internat sau cu program prelungit.

(4) Învățământul special se desfășoară după planuri de învățământ, programe de studii și tehnologii didactice elaborate în funcție de tipul și gradul handicapului și orientate către compensare și corecție a deficienței, recuperare și integrare socială.

(5) Statul asigură întreținerea gratuită a copiilor din instituțiile instructiv-educative speciale.

(6) Durata învățământului special obligatoriu depinde de tipul și gradul handicapului și este de 8 ani pentru copiii cu deficiențe psihice și de 10-12 ani pentru copiii cu deficiențe fizice și senzoriale.

(7) În ciclul primar al învățământului special pentru copiii cu deficiențe fizice, senzoriale și logopedice din școlile auxiliare sînt angajate cadre didactice cu pregătire specială (în oligofrenopedagogie, tiflopedagogie, surdopedagogie, logopedie).

(8) Predarea disciplinelor școlare (în clasele V - XII) în școlile pentru copiii cu deficiențe fizice și senzoriale se efectuează de către cadre didactice cu pregătire generală care au urmat o specializare în domeniul psihopedagogiei recuperatorii.

(9) Pregătirea profesională a absolvenților învățământului special se efectuează conform nomenclatorului de meserii adecvate acestor categorii de copii, în cadrul școlilor speciale sau în școli de meserii din învățământul secundar profesional.

[Art.33 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

Articolul 34. Învățământul complementar (extrașcolar)

(1) Învățământul, la toate nivelurile și treptele, se completează prin activități extrașcolare, care au menirea să dezvolte aptitudinile și capacitățile individuale, să satisfacă diversele interese și opțiuni ale individului.

(2) Activitățile extrașcolare au profil științific, cultural - artistic, sportiv-turistic, tehnico-aplicativ.

(3) Învățământul complementar se organizează, pe grupe și individual în diverse instituții extrașcolare (cluburi, palate ale preșcolarilor și elevilor, tabere școlare, baze sportive, turistice și de agrement etc.), precum și în cadrul instituțiilor din rețeaua de învățământ.

(4) Finanțarea învățământului complementar se face de la bugetul de stat și bugetele unităților administrativ-teritoriale, precum și din taxe de studii, sponsorizări, donații și din alte surse financiare legale.

(5) Elevii și studenții se pot reuni benevol în diverse asociații, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

[Art.34 modificat prin Legea nr.154-XVI din 21.07.05, în vigoare 23.09.05]

[Art.34 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

Articolul 35. Învățământul pentru adulți

(1) Învățământul pentru adulți asigură cetățenilor accesul la știință și cultură în vederea adaptării lor, prin instruire continuă, la schimbările din viața socială și dezvoltării competențelor profesionale.

(2) Învățământul pentru adulți se realizează prin diverse forme de instruire și autoinstruire; învățământul de zi, seral, cu frecvență redusă, la distanță etc.; în mod independent sau pe bază de contract cu diverse instituții de învățământ de stat ori privat; universității populare, universității deschise, case de cultură, școli populare de artă, cluburi asociații, fundații, cursuri pe lângă întreprinderi.

(3) Instituțiile de învățământ pentru adulți pot obține dreptul la autonomie după acreditare, în modul stabilit de lege.

(4) Finanțarea instituțiilor de învățământ pentru adulți se face din sponsorizări, donații și din alte surse legale.

(5) Ministerul Educației și Tineretului, Ministerul Culturii și Turismului, Ministerul Economiei și Comerțului și autoritățile administrației publice locale vor coordona și vor sprijini activitatea instituțiilor de învățământ pentru adulți.

(6) Persoanele care au însușit în mod individual programa unui nivel de învățământ au dreptul să susțină examene, la a căror promovare primesc actul de studii corespunzător. Nomenclatorul meseriilor și specializărilor care pot fi obținute prin autoinstruire se aprobă de Guvern.

(7) Ministerele, departamentele, întreprinderile, alte persoane juridice, precum și cele fizice, pot organiza, împreună cu instituții de învățământ sau separat, cursuri de pregătire și perfecționare profesională a adulților, în scopul calificării sau recalificării propriilor salariați și a viitorilor angajați, al protecției sociale a șomerilor și reintegrării lor profesionale, în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Tineretului și Ministerul Economiei și Comerțului.

(8) Pentru instruirea adulților pot fi organizate, cu aprobarea Ministerului Educației și Tineretului, instituții și rețele de învățământ deschis sau la distanță, care utilizează tehnologiile moderne de comunicare și prelucrare a informațiilor.

[Art.35 modificat prin Legea nr.107-XVI din 16.05.2008, în vigoare 20.06.2008]

[Art.35 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.35 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 36. Învățământul privat

(1) Instituțiile de învățământ privat se pot înființa, reorganiza sau desființa la inițiativa persoanelor fizice și juridice, cu acordul Ministerului Educației și Tineretului, în formele prevăzute de legislația civilă pentru organizațiile necomerciale.

(2) Autoritățile publice, instituțiile publice, întreprinderile și alte organizații de stat nu pot fi fondatori ai instituției de învățământ privat.

(3) Învățământul privat se organizează și funcționează pe principiul nonprofit și aplică cu strictețe standardele educaționale de stat.

(4) Înregistrarea de stat și obținerea licenței constituie condiții obligatorii pentru desfășurarea activității instituției de învățământ privat. Denumirea instituției de învățământ privat va include tipul acesteia în conformitate cu legislația în vigoare.

(5) Capitalul statutar al instituției de învățământ privat trebuie să asigure realizarea scopurilor stabilite în prezenta lege și fixate în statutul ei și nu poate fi retras pe parcursul activității instituției de învățământ, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

(6) Capitalul statutar trebuie să fie vărsat integral, în lei moldovenești, pe contul instituției de învățământ privat la data depunerii cererii de înregistrare.

(7) Plafonul minim al capitalului statutar pentru instituțiile private de învățământ este stabilit în mărime de:

a) 1 milion de lei - pentru instituțiile de învățământ superior universitar și mediu de specialitate;

b) 500 mii de lei - pentru instituțiile de învățământ secundar;

c) 300 mii de lei - pentru instituțiile de învățământ primar, preșcolar și pentru celelalte unități de învățământ.

(8) Admiterea în instituțiile de învățământ privat se efectuează conform reglementărilor stabilite de Ministerul Educației și Tineretului pentru instituțiile de stat.

(9) Transferarea elevilor și studenților din instituțiile de învățământ privat în instituțiile de învățământ de stat se face în condițiile stabilite de Ministerul Educației și Tineretului.

(10) Absolvenților instituțiilor de învățământ privat care au susținut examenele de absolvire li se eliberează acte de studii în condițiile prezentei legi. În cazul în care instituția de învățământ nu a fost acreditată pe parcursul anului de studii, absolvenții anului de studii respectiv vor susține, cu aprobarea Ministerului Educației și Tineretului, examenele de absolvire în cadrul unei instituții de învățământ acreditate. Diplomele sau certificatele eliberate de instituțiile de

învățământ privat neacreditate sînt recunoscute ca echivalente ale actelor de studii eliberate de instituțiile de învățământ de stat numai în cazul în care examenele de absolvire au fost susținute în conformitate cu standardele educaționale de stat, în fața comisiilor constituite de Ministerul Educației și Tineretului în instituții de învățământ acreditate.

(11) Conducătorii instituțiilor de învățământ privat și fondatorii acestora poartă răspundere de calitatea învățământului, de condițiile de educație și instruire, în conformitate cu legislația în vigoare.

(12) Personalul de conducere din învățământul privat este numit în funcție de către fondatori în baza unui regulament, aprobat de Ministerul Educației și Tineretului, și trebuie să fie angajat cu norma de bază în instituția de învățământ respectivă. Personalul de conducere nu are dreptul să dețină două funcții concomitent sau să cumuleze o altă muncă prin contract și să practice alte activități, cu excepția celor științifice, didactice sau de creație.

(13) Instituțiile de învățământ privat aplică programe și planuri de studii, metode de instruire similare sau alternative celor de stat dacă acestea sînt avizate pozitiv de Ministerul Educației și Tineretului și asigură realizarea standardelor educaționale de stat.

(14) În instituțiile de învățământ privat, posturile didactice se ocupă în aceleași condiții și în baza acelorași criterii stabilite pentru ocuparea posturilor didactice din învățământul de stat. Retribuirea muncii în învățământul privat se efectuează conform statutului propriu, legislației muncii și nu poate fi inferioară retribuirii din învățământul de stat.

(15) Cadrele didactice din învățământul privat preșcolar și primar trebuie să aibă norma de bază în instituția de învățământ respectivă. În instituțiile de învățământ privat de tip gimnazial, liceal, secundar profesional, mediu de specialitate și superior universitar, cel puțin 60% din cadrele didactice trebuie să fie angajate cu norma de bază în instituția de învățământ respectivă.

(16) Cadrele didactice și auxiliare din învățământul privat activează în baza legislației și contractelor de muncă încheiate cu conducerea instituției respective.

(17) În învățământul privat, taxele de școlarizare se stabilesc de fiecare instituție de învățământ, în funcție de cheltuielile necesare pentru realizarea scopurilor statutare, cu avizul Ministerului Educației și Tineretului.

(18) Finanțarea instituțiilor de învățământ privat se efectuează din sursele fondatorilor, din taxele de școlarizare, din sponsorizări, credite, donații. Instituțiile de învățământ preșcolar, primar și gimnazial pot beneficia, după acreditarea acestora, și de finanțare de la bugetul de stat, în limitele normativelor instituțiilor de stat, în modul stabilit de Guvern.

(19) Instituțiile de învățământ privat nu pot fi înființate prin privatizarea instituțiilor de învățământ de stat.

(20) Instituțiile de învățământ privat trebuie să dispună, cu titlu de proprietate, de bază materială adecvată pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ conform standardelor educaționale de stat. Ele trebuie să dispună, în mod obligatoriu, de săli de studii, de laboratoare cu dotare corespunzătoare, de bibliotecă dotată cu fond de carte adecvat conținutului disciplinelor și nivelului instituțiilor și constituită, în cazul instituțiilor de învățământ superior universitar, mediu de specialitate și secundar profesional, din cel puțin 3 mii de titluri de carte.

(21) Autoritățile administrației publice locale pot transmite, contra plată, în proprietatea instituțiilor de învățământ privat clădiri, terenuri pentru construcții, materiale pentru organizarea procesului instructiv-educativ. Ele pot contribui, de asemenea, la perfecționarea cadrelor didactice, la întreținerea elevilor și studenților, precum și la consolidarea bazei tehnico-materiale a instituțiilor de învățământ privat.

(22) Instituțiile de învățământ privat sînt obligate să prezinte Ministerului Educației și Tineretului rapoarte de activitate anuale, precum și alte informații, în conformitate cu legislația în vigoare.

(23) Persoanele fizice pot practica activități individuale de instruire (meditare) autorizate în condițiile legii.

(24) Prevederile alineatelor (7) și (20) nu se aplică instituțiilor de învățământ fondate de Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum.

[Art.36 completat prin Legea nr.379-XVI din 29.12.05, în vigoare 31.01.06]

[Art.36 în redacția Legii nr.559-XV din 25.12.03, în vigoare 01.01.04]

[Art.36 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 37. Licențierea și acreditarea instituțiilor de învățământ

(1) Licențele pentru activitatea instituțiilor de învățământ private se acordă și se retrag de către Camera de Licențiere în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Temeiuri suplimentare de retragere a licenței pentru activitatea instituției de învățământ privat constituie:

- a) desfășurarea de activități neprevăzute în licență;
- b) nerespectarea standardelor educaționale pe niveluri și trepte de învățământ, pe profiluri și specialități;
- c) neacreditarea instituției de învățământ de către organul abilitat;
- d) angajarea personalului didactic și de conducere care nu corespunde condițiilor de studii și de vechime în muncă;
- e) nerespectarea cotei minime de cadre didactice angajate cu norma de bază în instituția de învățământ;
- f) încălcarea gravă a drepturilor cadrelor didactice, elevilor și studenților;
- g) difuzarea de informații false cu privire la instruire;
- h) absența spațiilor adecvate și dotărilor necesare pentru desfășurarea procesului de instruire și educație;
- i) nerespectarea ordinelor și dispozițiilor Ministerului Educației și Tineretului.

(3) Instituția de învățământ căreia i-a fost retrasă licența poate să depună o nouă cerere de eliberare a licenței pentru desfășurarea activității în domeniul învățământului doar după expirarea a 3 ani de la data emiterii deciziei de retragere a licenței.

(4) Nu se eliberează licență pentru desfășurarea activității în domeniul învățământului în cazul când instituția de învățământ a fost constituită sau este administrată de către persoane care anterior au fost fondatori sau conducători ai unei instituții de învățământ căreia i-a fost retrasă licența.

(5) Instituțiile de învățământ de stat și privat se supun în mod obligatoriu acreditării. Procesul de acreditare cuprinde două etape:

- a) licențierea, prin care se acordă dreptul de organizare și funcționare provizorie;
- b) acreditarea, prin care se acordă toate drepturile prevăzute de prezenta lege.

(6) Acreditarea se solicită după eliberarea licenței: pentru grădinițe și școli primare - după cel mult 4 ani, iar pentru instituțiile de învățământ preuniversitar și superior - după primul examen de absolvire a nivelului respectiv de învățământ.

(7) Criteriile de bază pentru acreditarea instituțiilor de învățământ privat vizează cadrele didactice, conținutul învățământului, baza tehnico-materială și activitatea economico-financiară.

(8) Pentru obținerea acreditării, instituția de învățământ: va dispune de cel puțin 60 % din cadrele didactice, încadrate cu norma de bază în unitatea respectivă; va avea baza tehnico-materială care să corespundă standardelor educaționale de stat; va utiliza, în perioada funcționării provizorii, cel puțin 25 % din venituri pentru investiții în baza tehnico-materială proprie.

[Art.37 modificat prin Legea nr.559-XV din 25.12.03, în vigoare 01.01.04]

[Art.37 modificat prin Legea nr.333-XV din 24.07.03, în vigoare 19.09.03]

Articolul 38. Conținutul învățământului

(1) Conținutul învățământului se proiectează în baza standardelor educaționale de stat, are caracter formativ-funcțional și este eșalonat pe niveluri și trepte.

(2) Conținutul învățământului preuniversitar la diverse niveluri și trepte este asigurat prin planuri de învățământ și programe de studii, aprobate de Ministerul Educației și Tineretului.

(3) Planurile și programele de învățământ, manualele școlare și alte materiale didactice destinate instituțiilor de învățământ de stat sînt elaborate pe bază de concurs și puse în aplicare după coordonare cu ministerele și departamentele interesate și aprobate de către Ministerul

Educației și Tineretului. În unitățile de învățământ pot fi utilizate programe și manuale alternative, al căror conținut să asigure realizarea standardelor educaționale de stat.

(4) Planurile de învățământ și programele de studii pentru învățământul secundar profesional se elaborează de Ministerul Educației și Tineretului împreună cu alte ministere și departamente, ținându-se seama de propunerile instituțiilor de învățământ secundar profesional și ale factorilor interesați, și se aprobă de Ministerul Educației și Tineretului, indiferent de subordonarea instituțiilor de învățământ.

(5) Planurile de învățământ pentru toate nivelurile de instruire cuprind discipline obligatorii, opționale și facultative. Ponderea disciplinelor opționale și facultative crește în clasele finale ale învățământului gimnazial și liceal.

(6) Planurile de învățământ pentru instituțiile de învățământ mediu de specialitate se aprobă de Ministerul Educației și Tineretului și ministerele interesate prin coordonare cu catedrele de profil ale instituțiilor de învățământ superior. Programele analitice se elaborează de către instituțiile de învățământ mediu de specialitate și se aprobă de catedrele respective ale instituțiilor de învățământ superior și de Ministerul Educației și Tineretului.

(7) Planurile de învățământ pentru instituțiile de învățământ superior se aprobă de senatele universitare, de comun acord cu Ministerul Educației și Tineretului, în concordanță cu standardele educaționale de stat. Programele analitice se elaborează de catedre și se aprobă de senatul universitar, în baza avizului favorabil al consiliului facultății.

[Art.38 modificat prin Legea nr.346-XV din 25.07.03, în vigoare 01.08.03]

[Art.38 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

Articolul 39. Bibliotecile din sistemul învățământului

(1) Bibliotecile din instituțiile de învățământ sînt parte integrantă a sistemului de învățământ și funcționează în baza unui regulament, aprobat de Ministerul Educației și Tineretului.

(2) Personalul cu studii superioare de specializare al bibliotecilor din sistemul învățământului beneficiază de aceleași facilități ca și cadrele didactice ale instituțiilor respective.

(3) Pregătirea și perfecționarea personalului de specialitate al bibliotecilor din sistemul învățământului sînt asigurate de Ministerul Educației și Tineretului.

Capitolul III

CONDUCEREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Articolul 40. Competența autorităților publice

(1) Autoritățile publice:

- a) determină politica de stat în sfera învățământului;
- b) emit acte normative privind perfecționarea legislației învățământului;
- c) asigură dezvoltarea bazei tehnico-materiale a sistemului de învățământ, stabilesc modul de organizare și desfășurare a practicii în producție pentru elevi și studenți;
- d) aprobă planul (comanda de stat) de pregătire a cadrelor de specialitate în instituțiile de învățământ secundar profesional, mediu de specialitate și în cele de învățământ superior;
- e) stabilesc și aprobă cotele anuale de subvenționare a sistemului de învățământ de la bugetul de stat, modul și normele de remunerare a cadrelor didactice din instituțiile de învățământ de stat de toate gradele, precum și normele de asigurare materială a elevilor și studenților;
- f) acordă licențe pentru activitatea instituțiilor de învățământ de toate nivelurile, treptele și formele de instruire (cu excepția celor bugetare);
- g) încheie cu alte state acorduri de colaborare privind învățământul și nostrificarea actelor naționale de studii;
- h) exercită controlul asupra activității Ministerului Educației și Tineretului și evaluează activitatea lui.

(2) Delimitarea competențelor între autoritățile publice în domeniul învățământului se face conform Constituției, altor acte normative.

(3) Organele de conducere a învățământului din teritoriile care, în conformitate cu Constituția și cu legile organice, au statut special de autonomie își coordonează activitatea cu autoritățile administrației publice centrale de specialitate.

[Art.40 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.40 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

[Art.40 modificat prin Legea nr.1199-XV din 04.07.2002]

[Art.40 completat prin Legea nr.328-XIV din 24.03.99]

Articolul 40¹. Competența autorităților publice în domeniul înființării, reorganizării și lichidării instituțiilor de învățământ de stat

(1) Autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi fac propuneri de înființare, reorganizare sau lichidare a instituțiilor de stat de învățământ preșcolar și extrașcolar, primar, gimnazial, mediu de cultură generală și liceal finanțate de la bugetul satelor (comunelor), orașelor, municipiilor.

(2) Direcțiile de învățământ din unitățile administrativ-teritoriale de nivelul doi:

a) decid asupra propunerilor privind înființarea, reorganizarea sau lichidarea instituțiilor de stat de învățământ preșcolar și extrașcolar, primar și gimnazial;

b) confirmă propunerile autorităților administrației publice locale de nivelul întâi privind înființarea instituțiilor de stat de învățământ mediu de cultură generală, liceal și le înaintează spre examinare Ministerului Educației și Tineretului.

(3) Autoritățile administrației publice locale de nivelul doi fac propuneri de înființare, reorganizare sau lichidare a instituțiilor de stat de învățământ secundar profesional și le înaintează spre examinare Ministerului Educației și Tineretului.

(4) Ministerele și departamentele interesate fac propuneri de înființare, reorganizare sau lichidare a instituțiilor de stat de învățământ liceal, secundar profesional, mediu de specialitate, superior universitar, subordonate autorităților administrației publice centrale, și le înaintează spre examinare Ministerului Educației și Tineretului.

(5) Ministerul Educației și Tineretului:

a) decide asupra propunerilor direcțiilor de învățământ, autorităților administrației publice locale de nivelul doi, ministerelor și departamentelor interesate privind înființarea, reorganizarea sau lichidarea instituțiilor de stat de învățământ mediu de cultură generală, liceal și secundar profesional;

b) propune înființarea, reorganizarea sau lichidarea instituțiilor de stat de învățământ liceal, special, secundar profesional, complementar, mediu de specialitate, superior universitar, subordonate autorităților administrației publice centrale, și le înaintează spre examinare Guvernului.

(6) Academia de Științe a Moldovei face propuneri de înființare, reorganizare sau lichidare a instituțiilor de stat de învățământ liceal și superior universitar, subordonate Academiei de Științe a Moldovei, și le înaintează Guvernului spre examinare.

(7) Guvernul:

a) decide asupra propunerilor Ministerului Educației și Tineretului și ale Academiei de Științe a Moldovei privind înființarea, reorganizarea sau lichidarea instituțiilor de stat de învățământ liceal, special, secundar profesional, complementar, mediu de specialitate, subordonate autorităților administrației publice centrale;

b) confirmă propunerile Ministerului Educației și Tineretului și ale Academiei de Științe a Moldovei de înființare, reorganizare sau lichidare a instituțiilor de stat de învățământ superior universitar și le înaintează spre aprobare Președintelui Republicii Moldova;

c) examinează și înaintează propuneri de înființare, reorganizare sau lichidare a instituțiilor de cercetări științifice, a instituțiilor de perfecționare a cadrelor și le prezintă spre aprobare Președintelui Republicii Moldova.

(8) Președintele Republicii Moldova decide asupra propunerilor Guvernului privind înființarea, reorganizarea sau lichidarea instituțiilor de stat de învățământ superior universitar, precum și a instituțiilor de cercetări științifice și a instituțiilor de perfecționare a cadrelor.

(9) Președintele Republicii Moldova aprobă prin decret statutul instituției de stat de învățământ de pe lângă Președintele Republicii Moldova.

[Art.40¹ modificat prin Legea nr.192-XVI din 30.06.2006, în vigoare 28.07.2006]

[Art.40¹ completat prin Legea nr.70-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.40¹ modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.40¹ introdus prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

Articolul 41. Ministerul Educației și Tineretului

(1) Ministerul Educației și Tineretului este organul central al administrației publice în domeniul învățământului.

(2) Ministerul Educației și Tineretului își coordonează activitatea cu ministerele și depratamentele de resort în domeniul învățământului secundar profesional, mediu de specialitate, al învățământului superior, postuniversitar, al învățământului pentru adulți și al perfecționării și recalificării cadrelor.

(3) Ministerul Educației și Tineretului își exercită funcțiile de control de control asupra respectării legislației învățământului prin intermediul inspecției școlare de stat, instituite în cadrul ministerului. Regulamentul inspecției școlare de stat se aprobă de Guvern.

(4) Pentru exercitarea atribuțiilor, Ministerul Educației și Tineretului poate constitui comisii sau consilii consultative de experți, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral.

(5) Ministerul Educației și Tineretului are, în principal următoarele competențe:

a) elaborează strategia și promovează politica de stat în sfera învățământului, participă la elaborarea și promovarea politicii de stat în problemele copiilor și tineretului;

b) promovează politica lingvistică de stat, exercită controlul asupra respectării legislației privind funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova;

c) elaborează strategia și dirijează executarea planurilor de dezvoltare continuă a bazei tehnico-materiale a tuturor tipurilor de instituții de instruire și educație din subordine;

d) elaborează standardele educaționale de stat și controlează realizarea lor;

e) organizează și coordonează activitatea de elaborarea a programelor și planurilor de învățământ, a manualelor și altor materiale didactice;

f) stabilește, în colaborare cu alte ministere, departamente și cu autoritățile administrației publice locale, rețeaua școlară, tipurile instituțiilor de învățământ;

g) participă la elaborarea planurilor de admitere în instituțiile de învățământ subordonate și nomenclatorului de meserii și specialități;

h) stabilește, în condițiile legii și de comun acord cu Ministerul Economiei și Comerțului, Ministerul Finanțelor, Ministerul Sănătății, cotele de admitere pe specializări în colegii și în învățământul universitar;

i) evaluează și acreditează instituțiile de învățământ, de perfecționare și de recalificare a cadrelor din domeniu;

j) evaluează cadrele didactice și organizează perfecționarea și recalificarea lor;

k) propune candidaturi pentru distincții guvernamentale;

l) coordonează împreună cu alte ministere și departamente, activitatea de cercetare științifică din instituțiile subordonate de învățământ superior și de cercetare;

m) elaborează, împreună cu Ministerul Finanțelor, normativele și modul de finanțare de către stat a sistemului de învățământ;

n) determină, în comun cu Ministerul Economiei și Comerțului și cu alte ministere de resort, modul și condițiile de remunerare a cadrelor didactice și altor categorii de personal din instituțiile de învățământ;

o) coordonează activitatea financiară a instituțiilor de învățământ subordonate;

p) încheie, din împuternicirea Guvernului, acorduri de colaborare în domeniul învățământului și științelor, educației, întreține relații de colaborare cu ministerele și instituțiile de resort din străinătate;

r) numește și concediază directorii instituțiilor de învățământ de stat special, secundar profesional, liceal, precum și directorii instituțiilor de învățământ de stat de subordonare republicană;

s) avizează conferirea titlurilor didactice de profesor universitar și de conferențiar universitar (docent);

t) elaborează și aprobă regulamentul-tip al instituțiilor de învățământ preuniversitar, mediu de specialitate și statutul-tip al instituțiilor de învățământ superior;

u) coordonează activitatea de tutelă și curatelă;

v) echivalează actele de studii referitoare la învățământul preuniversitar, mediu de specialitate și superior.

(6) Specialiștii ministerului, conform nomenclatorului, se numesc în funcție de către ministru, prin concurs, pe baza criteriilor de competență profesională stabilite printr-un regulament aprobat de Guvern.

(7) Specialiștii ministerului sînt atestați o dată la 5 ani, conform criteriilor stabilite prin regulament aprobat de Guvern.

[Art.41 modificat prin Legea nr.107-XVI din 16.05.2008, în vigoare 20.06.2008]

[Art.41 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.41 modificat prin Legea nr.1279-XV din 25.07.2002]

[Art.41 modificat prin Legea nr.1199-XV din 04.07.2002]

[Art.41 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

[Art.41 modificat prin Legea nr.328-XIV din 24.03.99]

Articolul 42. Competența altor ministere și departamente

Ministerele și departamentele de resort:

a) elaborează direcțiile principale ale învățământului de specialitate, standardele educaționale de stat și controlează realizarea lor;

b) organizează perfecționarea și recalificarea specialiștilor din ramura respectivă;

c) asigură finanțarea instituțiilor de învățământ din subordine și dezvoltarea bazei lor tehnico-materiale.

Articolul 43. Direcțiile de învățământ

(1) Organe specializate de conducere a învățământului sînt direcțiile de învățământ, care funcționează în raioane și municipii.

(2) Structura direcțiilor de învățământ se stabilește de Guvern, la propunerea Ministerului Educației și Tineretului.

(3) Directorul general al direcției de învățământ este propus de către autoritatea administrației publice locale, pe baza criteriului de competență profesională și managerială, și este numit în funcție prin ordinul ministrului educației.

(4) În cadrul direcției de învățământ funcționează o inspecție școlară, în baza unui regulament, aprobat de Ministerul Educației și Tineretului.

(5) Inspectorii școlari de specialitate și metodiștii se numesc în funcție de către directorul general al direcției de învățământ, prin concurs, pe baza criteriilor de competență profesională.

(6) Inspectorii școlari au acces la toate instituțiile de învățământ din teritoriu.

(7) În fiecare centru raional, oraș (municipiu) funcționează cabinete metodice, centre metodico-psihopedagogice, servicii psihologice inspectorate pentru protecția copilului și comisii medico-psihopedagogice, subordonate direcțiilor de învățământ. Structura și atribuțiile acestor unități se stabilesc prin regulamente aprobate de Guvern.

[Art.43 modificat prin Legea nr.1279-XV din 25.07.2002]

[Art.43 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 44. Competențele direcțiilor de învățământ

Direcțiile de învățământ:

a) asigură, în raza lor teritorială, respectarea legislației învățământului și promovarea politicii statului în domeniul învățământului;

- b) asigură conlucrarea instituțiilor de învățământ din subordine cu autoritatea administrației publice locale și cu Ministerul Educației și Tineretului;
- c) supraveghează funcționarea rețelei de învățământ preuniversitar și exercită inspecția școlară;
- d) organizează implementarea a noi planuri de învățământ, programe de studii și metodologii didactice în procesul instructiv-educativ;
- e) organizează asigurarea didactico-metodică a instituțiilor de învățământ și acordă cadrelor didactice asistență metodică;
- f) organizează și coordonează activitatea de optimizare a rețelei instituțiilor de învățământ preuniversitar din subordine, contribuie la finanțarea acestora și la dezvoltarea bazei lor tehnico-materiale;
- g) coordonează activitatea de tutelă și curatelă;
- h) asigură, în comun cu autoritățile administrației publice locale, crearea unor condiții adecvate de activitate cadrelor didactice și elevilor, protecția socială a acestora;
- i) organizează activitatea de perfecționare a cadrelor didactice;
- j) coordonează organizarea examenelor de absolvire din instituțiile de învățământ și a concursurilor (olimpiadelor) școlare;
- k) asigură, în comun cu autoritățile administrației publice locale, școlarizarea obligatorie a elevilor în vârstă de până la 16 ani;
- l) numesc și concediază directorii instituțiilor de învățământ de stat preșcolar, primar, gimnazial, mediu de cultură generală, complementar (extrașcolar), artistic și sportiv din subordine, cu consultarea prealabilă a autorităților publice locale de nivelul corespunzător.

[Art.44 modificat prin Legea nr.1279-XV din 25.07.2002]

[Art.44 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 45. Competențele autorităților administrației publice locale

Autoritățile administrației publice locale au în domeniul învățământului, în principal, următoarele competențe:

- a) supraveghează respectarea legislației învățământului în teritoriu;
- b) țin evidența copiilor de vârstă școlară obligatorie și asigură școlarizarea lor până la vârsta de 16 ani;
- c) asigură protecția socială a cadrelor didactice din instituțiile de învățământ (repartizarea de spațiu locativ, acordarea de facilități, conform legislației în vigoare, etc.);
- d) stabilesc amplasarea și țin evidența instituțiilor de învățământ privat din teritoriu;
- e) țin evidența și organizează tutela minorilor orfani sau fără susținători legali, precum și adopția acestora sau repartizarea lor în case de copii, școli de tip internat sau în plasament familial;
- f) asigură plasarea în câmpul muncii a absolvenților orfani, precum și a persoanelor cu handicap psihic, fizic sau de altă natură;
- g) acordă ajutor material și de alt fel familiilor cu copii preșcolari și copii cuprinși în învățământul obligatoriu, în modul stabilit;
- h) asigură transportul gratuit al elevilor la și de la instituțiile de învățământ în localitățile rurale, la distanțe ce depășesc 3 km;
- i) organizează asistența medicală gratuită și alimentația copiilor, odihna și reconfortarea elevilor și studenților în timpul vacanțelor.

[Art.45 modificat prin Legea nr.1589-XV din 26.12.02, în vigoare 21.01.03]

[Art.45 modificat prin Legea nr.1279-XV din 25.07.2002]

[Art.45 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 46. Organele administrative și consultative

(1) În sistemul de învățământ funcționează următoarele organe administrative și consultative:

- a) la nivel republican:

Consiliul (Colegiul) Ministerului Educației și Tineretului, prezidat de ministru. Membrii Colegiului sînt numiți prin hotărîre a Guvernului;

b) la nivel local:

consiliul de administrație al direcției raionale, municipale de învățămînt, prezidat de directorul general al direcției de învățămînt și format din directorul general al direcției, directorii generali adjuncți șeful inspecției școlare, contabilul șef și șeful cabinetului metodic;

consiliul consultativ al direcției raionale, municipale de învățămînt, aprobat de comitetul executiv respectiv și format din directori de unități de învățămînt, alte cadre didactice de prestigiu și reprezentanți ai părinților, ai administrației publice locale și unitățile economice;

c) în instituțiile de învățămînt preuniversitar:

consiliul profesoral al instituției de învățămînt, format din cadrele didactice și prezidat de director;

consiliul de administrație al instituției de învățămînt, format din director, directorii adjuncți, contabilul-șef, cadrele didactice alese de consiliul profesoral, reprezentanții părinților, ai autorității administrației publice locale, elevi (în licee și școli profesionale). Directorul instituției de învățămînt este președintele consiliului de administrație;

d) în instituțiile de învățămînt mediu de specialitate (colegii):

consiliul profesoral al colegiului;

consiliul de administrație al colegiului;

e) în instituțiile de învățămînt superior:

senatul universitar al institutului de învățămînt, prezidat de rector;

biroul senatului universitar, alcătuit din rector, prorectorii și secretarul științific;

consiliul de administrație al universității;

consiliul facultății, prezidat de decan;

consiliul științific al departamentului, prezidat de directorul departamentului.

(2) Structura și atribuțiile organelor din instituțiile de învățămînt superior sînt stabilite prin Cartea universitară, iar ale celor din instituțiile de învățămînt preuniversitar - prin statutul unităților respective.

(3) Studenții sînt reprezentați în senatul universitar, consiliul facultății, consiliul de administrație al instituției de învățămînt în proporție de cel mult 1/4 din numărul membrilor acestora.

(4) Elevii și părinții pot constitui consilii care funcționează în conformitate cu statutul instituției de învățămînt.

(5) Ministerul Educației și Tineretului, direcțiile de învățămînt organizează periodic congrese și conferințe cu rol consultativ și metodic ale cadrelor didactice.

[Art.46 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.46 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 47. Administrarea instituțiilor de învățămînt preuniversitar și mediu de specialitate

(1) Instituțiile de învățămînt preuniversitar funcționează în conformitate cu prevederile prezentei legi și poartă răspundere de realizarea standardelor educaționale de stat, de apărarea drepturilor copiilor și personalului, precum și de ocrotirea vieții și sănătății elevilor.

(2) Activitatea instituțiilor de învățămînt preuniversitar este reglementată prin statut, elaborat în baza unui statut-tip și aprobat de organul ierarhic superior de conducere a învățămîntului.

(3) Instituția de învățămînt preuniversitar are, în principal, următoarele competente:

a) determină tehnologiile educaționale adecvate;

b) stabilește modalitățile de evacuare și control al procesului de învățămînt;

c) elaborează statutul instituției și regulamentul de ordine interioară;

d) numește și concediază, în condițiile legii, cadrele didactice din instituțiile de învățămînt de stat, după coordonarea prealabilă cu direcția de învățămînt - în cazul instituțiilor de învățămînt de subordonare locală și, respectiv, cu Ministerul Educației și Tineretului - în cazul instituțiilor

de învățământ de stat special, secundar profesional, liceal, precum și al celor de subordonare republicană;

e) numește și concediază, în condițiile legii, personalul auxiliar;

f) contribuie la dezvoltarea bazei tehnico-materiale și didactice, la utilizarea rațională a acesteia.

(4) În funcție de nivelul de învățământ realizat, instituțiile de învățământ preuniversitar se clasifică astfel:

grădinița de copii (vârsta de 5 - 7 ani);

școala primară (clasele I - IV);

gimnaziul (clasele V - IX);

liceul (clasele X - XII (XIII); școala medie de cultură generală (clasele X - XI).

(5) În cazul în care școala primară și gimnaziul funcționează cu administrație unică, instituția de învățământ se va numi gimnaziu, iar în cazul funcționării cu administrație unică a școlii primare, gimnaziului și liceului, instituția de învățământ se va numi liceu.

(6) Instituțiile de învățământ preuniversitar de stat sînt subordonate Ministerului Educației și Tineretului și autorităților administrației publice locale. Supravegherea și controlul asupra activității instituțiilor de învățământ preuniversitar privat se efectuează de către Ministerul Educației și Tineretului și autoritățile administrației publice locale în condițiile legii.

(7) Instituțiile de învățământ preuniversitar sînt conduse de directori, care își exercită funcțiile de conducere în comun cu consiliul profesoral și consiliul de administrație.

(8) Directorii instituțiilor de învățământ preuniversitar de stat sînt numiți în post pe bază de concurs pentru o perioadă de 4 ani.

(9) Instituțiile de învățământ preuniversitar pot stabili relații de colaborare și contacte directe cu instituții de învățământ similare din afara republicii, conform legislației în vigoare.

(10) Pentru copiii orfani sau pentru cei fără tutori legali funcționează case de copii și școli de tip internat.

(11) Instituțiile de stat de învățământ mediu de specialitate sînt conduse de directori, numiți în funcție prin concurs de către ministerele de resort. Directorii instituțiilor de învățământ mediu de specialitate privat, inclusiv cel cooperatist, sînt numiți în funcție de către consiliul de fondatori al instituției de învățământ respective prin coordonare cu Ministerul Educației și Tineretului.

[Art.47 completat prin Legea nr.559-XV din 25.12.03, în vigoare 01.01.04]

[Art.47 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.47 modificat prin Legea nr.1279-XV din 25.07.2002]

[Art.47 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 48. Administrarea instituției de învățământ superior

(1) Instituția de învățământ superior cuprinde facultăți, departamente, catedre, laboratoare și alte unități (secții) de cercetare științifică, de proiectare și microproducție.

(2) La instituția de învățământ superior se pot afilia colegii și licee (clasele X - XII). Colegiul poate fi și unitate funcțională a instituției de învățământ superior.

(3) Instituția de învățământ superior universitar este condusă de senatul universitar, prezidat de rector; facultatea - de consiliul facultății, prezidat de decan; departamentul - de consiliul științific, prezidat de director; catedra - de șeful de catedră. Conducerea operativă a instituției de învățământ superior universitar este asigurată de biroul senatului universitar.

(4) Rectorii instituțiilor de stat de învățământ superior sînt aleși pe bază de concurs de senatul instituțiilor, cu excepția rectorului instituției de învățământ de pe lângă Președintele Republicii Moldova, rectorilor instituțiilor de învățământ superior subordonate Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Apărării și Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, care sînt numiți în funcție de către autoritățile respective. Rectorii tuturor instituțiilor de stat de învățământ superior sînt confirmați în post de către Guvern, cu excepția rectorului instituției de învățământ de pe lângă Președintele Republicii Moldova, care este numit în funcție prin decret al Președintelui Republicii Moldova.

(5) Funcționarea instituțiilor de învățământ superior este reglementată prin Cartea universitară, adoptată de senatul universitar.

(6) Rectorii instituțiilor de învățământ superior pot organiza consiliul rectorilor, organ cu funcții consultative.

[Art.48 modificat prin Legea nr.70-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

[Art.48 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.48 modificat prin Legea nr.543-XV din 12.10.2001]

[Art.48 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

[Art.48 modificat prin Legea nr.259-XIV din 24.12.98]

Articolul 49. Autonomia universitară

(1) Instituțiile de învățământ superior de stat pot obține statut de autonomie universitară, în modul stabilit de Guvern.

(2) Autonomia universitară virează domeniile conducerii, structurării și funcționării instituției, activității didactice și de cercetare științifică, administrării și finanțării și se realizează, în principal, în:

a) organizarea, desfășurarea și perfecționarea procesului de învățământ și de cercetare științifică;

b) stabilirea specializărilor;

c) elaborarea planurilor de studii și a programelor analitice în conformitate cu standardele educaționale de stat;

d) admiterea candidaților la studii;

e) selectarea și promovarea cadrelor didactice și ale celorlalte categorii de personal;

f) stabilirea criteriilor de evaluare a activității didactice și științifice;

g) acordarea de titluri didactice;

h) eligibilitatea tuturor organelor de conducere, prin vot secret;

i) rezolvarea problemelor sociale ale studenților și personalului;

j) asigurarea ordinii și disciplinei în spațiul universitar;

k) găsirea surselor suplimentare de venituri;

l) stabilirea relațiilor de colaborare cu diverse instituții de învățământ și științifice, centre și organizații din republică și din străinătate.

(3) În plan financiar, autonomia universitară se realizează ca drept de gestionare, potrivit legii și răspunderii personale, a fondurilor alocate de la buget sau provenite din alte surse legale.

Articolul 50. Evaluarea în învățământ

(1) Evaluarea sistemului de învățământ și a procesului de învățământ se asigură de Ministerul Educației și Tineretului, de ministerele care au în subordine instituții de învățământ, de organele locale de conducere a învățământului, în baza unui regulament, aprobat prin ordin al ministrului.

(2) Ministerul Educației și Tineretului asigură evaluarea periodică a nivelului de pregătire profesională și metodică a cadrelor didactice și de conducere din învățământ.

[Alin.2 art.50 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

(3) Evaluarea rezultatelor educaționale se face în mod obligatoriu la fiecare nivel de învățământ, în conformitate cu obiectivele și finalitățile programelor de studii.

(4) Instituția de învățământ este autonomă în alegerea modului și a formelor de verificare pe parcurs a cunoștințelor elevilor.

(5) Cadrele didactice și de conducere din instituțiile de învățământ preuniversitar de stat sînt evaluate o dată la 5 ani.

[Alin.5 art.50 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

(6) Evaluarea cadrelor didactice și de conducere se efectuează conform criteriilor stabilite de Ministerul Educației și Tineretului, la baza cărora se pune componenta profesională, calitatea

activității didactice, pregătirea metodico-pedagogică și psihologică competențele de evaluare a rezultatelor educaționale.

[Alin.6 art.50 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

(7) Rezultatele evaluării constituie temei pentru acordarea de grade didactice, stabilirea salariilor și sporurilor la salariu, precum și pentru eliberarea din funcție.

Articolul 51. Rapoartele de activitate

(1) Direcția raioanală (municipală) de învățământ elaborează, la sfârșitul fiecărui an școlar, un raport de activitate privind starea învățământului din teritoriu, care se prezintă Ministerului Educației și Tineretului, autorității administrației publice locale.

[Alin.1 art.51 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

(2) Rectorii instituției de învățământ superior elaborează, la sfârșitul fiecărui an universitar, un raport de activitate a instituției de învățământ, pe care îl prezintă Ministerului Educației și Tineretului.

(3) Ministerul Educației și Tineretului prezintă anual Guvernului un raport de activitate privind starea sistemului de învățământ și direcțiile de dezvoltare a învățământului.

(4) Rapoartele de activitate anuale se dau publicității.

Capitolul IV

PERSONALUL DIN ÎNVĂȚĂMÎNT. ELEVII, STUDENȚII ȘI PĂRINȚII. DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE LOR

Articolul 52. Personalul din învățământ

Personalul din învățământ este format din cadre didactice, cadre științifice, cadre didactice auxiliare și personalul administrativ.

Articolul 53. Cadrele didactice

(1) În învățământul preuniversitar cadre didactice sînt:

- a) educatorul în învățământul preșcolar, primar și special;
- b) metodistul în învățământul preșcolar;
- c) logopedul în învățământul preșcolar, primar și special;
- d) psihologul școlar în învățământul preuniversitar;
- e) învățătorul în învățământul primar (clasele I-IV);
- f) profesorul în învățământul secundar (gimnazial, liceal, profesional);
- g) instructorul, maistrul-instructor în învățământul secundar profesional;
- h) pedagogul social în căminele de elevi.

(2) În învățământul mediu de specialitate cadre didactice sînt:

- a) pedagogul social în căminele de elevi din colegii;
- b) maistrul-instructor în învățământul mediu de specialitate;
- c) psihologul în învățământul mediu de specialitate;
- d) metodistul în învățământul mediu de specialitate;
- e) profesorul în învățământul mediu de specialitate.

(3) În învățământul superior cadre didactice sînt:

- a) pedagogul social în căminele de studenți;
- b) asistentul universitar;
- c) lectorul universitar;
- d) lectorul superior universitar;
- e) conferențiarul universitar (docentul);
- f) profesorul universitar.

(4) În învățământul complementar cadre didactice sînt:

- a) metodistul;
- b) educatorul.

(5) Condițiile de ocupare a funcțiilor didactice din învățământ se stabilesc de Ministerul Educației și Tineretului.

(6) Norma didactică a cadrelor din învățământ se stabilește de Guvern la propunerea Ministerului Educației și Tineretului, în comun cu Ministerul Economiei și Comerțului și cu alte ministere de resort.

(7) Salarizarea cadrelor didactice se efectuează în modul, condițiile și mărimile prevăzute de Legea nr.355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar.

(8) Pentru grad didactic superior se acordă un spor la salariu de 50% față de salariul funcției, pentru gradul întâi - de 40 %, pentru gradul al doilea - 30 %.

(9) Absolvenții instituțiilor de învățământ superior universitar și mediu de specialitate care se angajează conform repartizării în instituții de învățământ din mediul rural în primii 3 ani de activitate beneficiază de:

a) locuință gratuită, acordată de autoritatea administrației publice locale pentru perioada de activitate în localitatea respectivă. În cazul în care autoritatea administrației publice locale nu poate oferi tînărului specialist o locuință corespunzătoare, acestuia i se vor acoperi cheltuielile pentru închirierea locuinței;

b) o indemnizație unică în mărime de:

30 mii de lei pentru tinerii specialiști absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior universitar, care se achită după cum urmează:

- 7 mii lei în termen de o lună de la data angajării în funcție;

- 10 mii lei la expirarea unui an de activitate în funcție;

- 13 mii lei la expirarea a 3 ani de activitate în funcție;

24 mii de lei pentru tinerii specialiști absolvenți ai instituțiilor de învățământ mediu de specialitate, care se achită după cum urmează:

- 6 mii lei în termen de o lună de la data angajării în funcție;

- 8 mii lei la expirarea unui an de activitate în funcție;

- 10 mii lei la expirarea a 3 ani de activitate în funcție;

c) compensarea lunară a costului a 30 kW de energie electrică și asigurarea gratuită, în fiecare an, cu un metru cub de lemne și o tonă de cărbuni, iar în cazul încălzirii cu gaze - compensarea costului unui metru cub de lemne și a unei tone de cărbuni;

d) majorarea, începînd cu 1 ianuarie 2005, cu 20% a salariilor tarifare ale tinerilor specialiști din domeniul învățămîntului, angajați în mediul rural în anii 2002, 2003, 2004, inclusiv în satele ce intră în componența municipiilor Chișinău (Băcioi, Brăila, Condrița, Ghidighici, Trușeni, Bubuieci, Bîc, Humulești, Budești, Colonița, Cruzești, Tohatin, Ciorescu, Grătiești, Hulboaca, Stăuceni) și Bălți (Elizaveta, Sadovoe).

[Art.53 modificat prin Legea nr.107-XVI din 16.05.2008, în vigoare 20.06.2008]

[Art.53 modificat prin Legea nr.447-XVI din 28.12.2006, în vigoare 13.04.2007]

[Art.53 completat prin Legea nr.418-XV din 16.12.04, în vigoare 07.01.05]

[Art.53 modificat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Se suspendă acțiunea alin.7(5) art.53, în partea ce se referă la mărimea salariului minim pentru anul 1999, prin Legea nr.216-XIV din 12.12.98]

Articolul 54. Pregătirea, perfecționarea și racalificarea cadrelor didactice

(1) Formarea cadrelor didactice este prioritară și anticipează dezvoltarea învățămîntului.

(2) Formarea cadrelor didactice se realizează în instituții de învățământ superior și în colegii, după planuri de învățământ care cuprind discipline de pregătire teoretică și practică în domeniile pedagogiei, psihologiei și metodicii de specialitate.

(3) Absolvenții instituțiilor de învățământ superior de alt profil decît pedagogic pot profesa în învățământ numai dacă au efectuat pregătirea prin disciplinele prevăzute la alin. 2.

(4) Pentru cadrele didactice statul asigură posibilități de perfecționare a pregătirii de specialitate, metodice și psihopedagogice sau de recalificare profesională în vederea obținerii de grade și categorii de calificare.

(5) Perfecționarea și recalificarea tuturor cadrelor didactice și a personalului de conducere se realizează, de regulă, la facultățile instituțiilor de învățământ superior sau în alte instituții, acreditate în modul stabilit de lege.

(6) Perfecționarea de specialitate, metodică și psihopedagogică a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, precum și pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice de conducere și inspectare, este organizată și coordonată de Ministerul Educației și Tineretului.

(7) Perfecționarea cadrelor didactice din învățământul superior se efectuează prin învățământ postuniversitar, stagii și programe de specializare, de cercetare științifică și prin alte programe, realizate în republică sau în străinătate.

(8) Perfecționarea cadrelor didactice este obligatorie și se realizează cel puțin o dată la 5 ani, avându-se drept obiectiv racordarea permanentă a nivelului de calificare la renovarea conceptuală metodologică, curriculară și tehnologică a învățământului.

(9) Recalificarea sau specializarea cadrelor didactice se face în funcție de cerințele sistemului de învățământ și de opțiunile individuale.

(10) Cadrele didactice și de conducere pot solicita din proprie inițiativă acordarea de grade didactice și manageriale. Modul de acordare a gradelor didactice și manageriale se stabilește de Ministerul Educației și Tineretului.

[Alin.2 art.54 în redacția Legii nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Alin.10 art.54 în redacția Legii nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 55. Drepturile cadrelor didactice

Cadrele didactice au dreptul:

a) să aleagă programele de studii, formele și metodele de predare, manualele și materialele didactice aprobate de Ministerul Educației și Tineretului pe care le consideră adecvate realizării standardelor educaționale de stat;

b) să participe la alegerea de democratică a reprezentanților lor în organele administrative și consultative ale instituției de învățământ;

c) să li se includă în vechimea în muncă pedagogică activitatea didactică desfășurată în învățământul preuniversitar și mediu de specialitate, în cazul trecerii lor în învățământul superior;

d) să beneficieze de asigurare preferențială cu spațiu locativ, de concedii de odihnă prelungite, de asistență medicală gratuită, de reduceri la plata pentru serviciile comunale, conform legislației în vigoare, iar în localitățile rurale - și de alte facilități prevăzute specialiștilor din gospodăria agricolă;

e) să li se acorde, pe bază de contract, concediu cu durata de până la 3 luni, cu păstrarea salariului, pentru elaborarea de manuale, lucrări metodice, monografii, la comanda Ministerului Educației și Tineretului.

[Art.55 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

[Art.55 modificat prin Legea nr.552-XIV din 28.07.99]

Articolul 56. Obligațiile cadrelor didactice

Cadrele didactice sînt obligate:

a) să respecte în activitate normele de etică, să cultive, prin propriul exemplu, principiile morale de dreptate, echitate, umanism, generozitate, hărnicie, patriotism și alte virtuți;

b) să asigure buna desfășurare a procesului instructiv-educativ, însușirea temeinică a programelor de studii și dezvoltarea capacităților elevilor și studenților;

c) să asigure securitatea vieții și ocrotirea sănătății copiilor în procesul de învățământ;

d) să desfășoare procesul de educație și instruire în spiritul stimei față de familie, părinți, adulți, al respectului față de valorile culturale și spirituale naționale și universale, să educe o atitudine grijulie față de mediul înconjurător;

e) să-și perfecționeze în permanență calificarea profesională, măiestria pedagogică;

f) să nu facă propagandă șovină, naționalistă, politică, religioasă, militaristă, aceasta fiind incompatibilă cu activitatea pedagogică;

g) să nu implice elevii în acțiuni de stradă (mitinguri, demonstrații pichetări etc.).

Articolul 57. Drepturile elevilor și studenților

(1) În instituțiile de învățământ de toate gradele se respectă drepturile și libertățile elevilor și studenților. Sînt interzise pedepsele corporale, aplicarea sub orice formă a metodelor de violență fizică sau psihică.

(2) Elevii și studenții au, în principal, următoarele drepturi:

- a) să-și expună liber opiniile, convingerile, ideile;
- b) să aleagă tipul instituției de învățământ, programele de studii, aprobate de Ministerul Educației și Tineretului, la disciplinele opționale și facultative;
- c) să fie asigurați, în modul stabilit, cu bursă, cămin, internat, manuale, asistență medicală, alimentație, cu serviciul de transport;
- d) să fie aleși în componența unor organe administrative și consultative ale instituției de învățământ;
- e) să beneficieze de concediu suplimentar plătit la locul de muncă, la săptămîină redusă de muncă și de alte facilități, prevăzute de legislație, în cazul cînd urmează studiile cu frecvență redusă.

(3) Elevii și studenții se bucură și de alte drepturi, consemnate în statutul instituției de învățământ.

(4) În vederea realizării dreptului la educație al elevilor și studenților care au nevoie de asistență socială, statul suportă, parțial sau integral, cheltuielile de întreținere în perioada de școlaritate. Categoriile de persoane care sînt în drept să beneficieze de un atare ajutor, precum și formele și mărimea acestuia, sînt stabilite de Guvern.

(5) Statul suportă, parțial sau integral, cheltuielile de întreținere a elevilor și studenților care au nevoie de protecție socială și ajutor, inclusiv a celor din școlile de tip sanatorial sau de tip familie, conform normativelor în vigoare.

(6) Statul creează persoanelor dotate condiții favorabile pentru studii în republică sau peste hotare. Categoria respectivă de persoane este stabilită de o comisie, desemnată de ministerele de resort.

[Art.57 modificat prin Legea nr.71-XVI din 05.05.05, în vigoare 20.05.05]

Articolul 58. Obligațiile elevilor, studenților și absolvenților

(1) Elevii sînt datori să urmeze învățământul obligatoriu și să îndeplinească cerințele statutului instituției de învățământ, să însușească materiile prevăzute de programele de studii, să frecventeze orele de clasă.

(2) Pentru absolvenții instituțiilor de învățământ superior și mediu de specialitate este obligatorie cunoașterea limbii de stat în limitele programei instituțiilor respective.

(3) Dacă absolventul care și-a făcut studiile în bază de contract refuză să se prezinte la serviciu sau suspendă activitatea, pînă la expirarea termenului de 5 ani, în organizația sau întreprinderea de care a fost recomandat pentru instruire, el este obligat să restituie cheltuielile de studii.

(4) Elevii și studenții au și alte îndatoriri, consemnate în regulamentul de ordine interioară al instituției de învățământ.

(5) Încălcarea de către studenți a regulamentului de ordine interioară al instituției de învățământ superior atrage sancționarea lor pînă la exmatriculare.

[Art.58 completat prin Legea nr.237-XV din 13.06.03, în vigoare 17.06.03]

Articolul 59. Ocrotirea sănătății în instituțiile de învățământ

Instituțiile medicale ale Ministerului Sănătății și instituțiile medicale departamentale asigură efectuarea întregului complex de măsuri în vederea ocrotirii sănătății preșcolarilor, elevilor și studenților, precum și a personalului didactic din sistemul de învățământ.

Articolul 60. Drepturile și obligațiile părinților

(1) Părinții sau tutorii au dreptul:

- a) să aleagă pentru copii instituțiile de învățământ și limba de instruire;
 - b) să ceară respectarea în școală a drepturilor și libertăților copilului;
 - c) să ia cunoștință de mersul și conținutul procesului de învățământ precum și de rezultatele evaluării elevilor;
 - d) să instruiască în familie copilul, asigurându-i posibilitatea de a obține studiile corespunzătoare unui anumit nivel de învățământ;
 - e) să fie aleși în componența unor organe administrative și consultative ale instituției de învățământ.
- (2) Părinții sau tutorii sînt obligați:
- a) să asigure încadrarea copilului într-o formă de învățământ obligatoriu (de stat sau privat) ori să realizeze instruirea lui în familie;
 - b) să asigure educația copilului în familie și să-i creeze condiții adecvate pentru studii, dezvoltare a aptitudinilor, activitate extrașcolară și de autoinstruire.
- (3) Părinții sau tutorii care nu contribuie la educația și instruirea copilului sînt pasibili de răspundere, în conformitate cu legislația în vigoare.

Capitolul V

FINANȚAREA SISTEMULUI DE ÎNVĂȚĂMÎNT.

BAZA LUI TEHNICO-MATERIALĂ

Articolul 61. Finanțarea sistemului de învățământ

- (1) Învățământul se finanțează în mod prioritar. Sursa principală de finanțare a sistemului de învățământ de stat o constituie mijloacele bugetare.
- (2) Statul garantează alocarea anuală de mijloace bugetare pentru învățământ în proporție de cel puțin 7 % din produsul intern brut, inclusiv mijloacele valutare, și asigură protecția articolelor de cheltuieli de la buget.
- (3) Normativele de finanțare a instituțiilor de învățământ se indexează în corespundere cu rata inflației.
- (4) Instituțiile din sistemul învățământului de stat pot beneficia și de alte surse legate de finanțare, cum ar fi:
- a) mijloacele provenite din pregătirea, perfecționarea și recalificarea cadrelor, din lucrările de cercetare științifică realizate pe bază de contract;
 - b) veniturile provenite din comercializarea articolelor confecționate în procesul de învățământ (în gospodării didactice, ateliere experimentale etc.), precum și din arendarea localurilor, construcțiilor, echipamentelor;
 - c) donațiile și veniturile provenite din colaborarea (cooperarea) internațională, precum și donațiile de la persoane fizice și juridice.
- (5) Învățământul poate fi sprijinit de societăți și asociații profesionale și de patronat.
- (6) Unitățile de învățământ profesional de stat pot beneficia de finanțare din contul mijloacelor alocate de agenții economici, precum și din surse nebugetare și surse private. Alocațiile nebugetare, indiferent de mărimea acestora, nu pot condiționa reducerea mijloacelor bugetare alocate pentru învățământul profesional.
- (7) Statul asigură finanțarea prioritară a investigațiilor științifice, organizate în învățământ.
- (8) Mijloacele bugetare alocate pentru învățământ și veniturile instituțiilor instructiv-educative provenite din surse legate sînt intangibile.
- (9) Mijloacele valutare de asemenea sînt intangibile și se cheltuiesc pentru consolidarea bazei tehnico-materiale a instituției de învățământ și pentru îmbunătățirea condițiilor sociale ale cadrelor didactice.
- (10) Instituția de învățământ ordonează în mod independent mijloacele financiare alocate și disponibile, gestionează balanță independentă și la bancă are deschise conturi de decontare și alte conturi, inclusiv valutare.
- (11) Mijloacele financiare neutilizate către sfîrșitul anului nu sînt retrase și nu pot fi incluse de către fondator în cota de finanțare pe anul următor.

[Art.61 modificat prin Legea nr.268-XVI din 28.07.2006, în vigoare 01.01.2007]
[Art.61 modificat prin Legea nr.154-XVI din 21.07.05, în vigoare 23.09.05]
[Art.61 modificat prin Legea nr.430-XV din 31.10.03, în vigoare 01.01.04]
[Art.61 modificat prin Legea nr.1440-XV din 08.11.02, în vigoare 01.01.03]
[Art.61 modificat prin Legea nr.1132-XV din 14.06.2002]
[Art.61 modificat prin Legea nr.523-XV din 11.10.2001]
[Art.61 modificat prin Legea nr.439-XV din 27.07.2001]
[Art.61 modificat prin Legea nr.493-XIV din 09.07.99]
[Se suspendă acțiunea alin.2,3 art.61 pentru anul 1999 prin Legea nr.216-XIV din 12.12.98]
[Art.61 modificat prin Legea nr.1592-XIII din 27.02.98]

Articolul 62. Baza tehnico-materială a sistemului de învățământ

(1) Baza tehnico-materială a sistemului de învățământ se constituie din clădiri, instalații inginerești, biblioteci, laboratoare, ateliere, clinici, terenuri, gospodării didactice, școli sau grădinițe de aplicație echipamente, mijloace de transport, utilaje și alte mijloace tehnico-materiale prevăzute de normative.

(2) Dezvoltarea bazei tehnico-materiale se realizează din contul mijloacelor bugetare și al mijloacelor instituțiilor de învățământ.

(3) Statul asigură în mod prioritar dezvoltarea bazei tehnico-materiale a sistemului de învățământ, utilarea instituțiilor de învățământ la nivelul standardelor mondiale, construcția de clădiri pentru învățământ și educație, de complexe sportive și de recreație, de spații locative pentru cadrele didactice, de cămine pentru elevi și studenți.

(4) Ministerele, departamentele, agenții economici și autoritățile administrației publice locale au dreptul să transmită instituțiilor de învățământ utilaje, instalații, aparate, mijloace de transport, spații locative, terenuri etc. cu titlu de sponsorizare sau de acoperire a cheltuielilor pentru pregătirea și perfecționarea profesională a specialiștilor și pentru alte servicii.

[Alin.5 art.62 exclus prin Legea nr.523-XV din 11.10.2001, celelalte renumerotate]

[Alin.5 art.62 completat prin Legea nr.493-XIV din 09.07.99]

[Alin.5 art.62 completat prin Legea nr.1592-XIII din 27.02.98]

[Alin.6 art.62 exclus prin Legea nr.439-XV din 27.07.2001, celelalte renumerotate]

(5) Se interzice înstrăinarea și transmiterea edificiilor, construcțiilor și terenurilor aferente, care aparțin instituțiilor de învățământ, în alte scopuri decât cele pentru instruire, educație și luminare culturală.

[Alin.5(6,7) art.62 în redacția Legii nr.389-XIV din 07.05.99]

(6) Instituțiile de învățământ sînt scutite de obligația de a repartiza autorităților administrației publice locale o parte din spațiul locativ construit din mijloacele proprii.

(7) Instituțiile de învățământ nu pot da în arendă localurile care le aparțin, decât cu acordul organelor de conducere a învățământului.

(8) În corespundere cu numărul de locuri disponibile în spațiile de studii și în cămine, se planifică, potrivit normativelor stabilite, efectivele de copii și elevi.

Capitolul VI

RELAȚII EXTERNE ÎN SISTEMUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Articolul 63. Cooperarea internațională

(1) Cooperarea internațională în domeniul învățământului se efectuează în conformitate cu legislația Republicii Moldova.

(2) Ministerul Educației și Tineretului are dreptul de a stabili relații și de a încheia acorduri bilaterale de colaborare, de a participa la proiecte și manifestări internaționale în domeniul învățământului și cercetării științifice.

Articolul 64. Studiile în străinătate

(1) Cetățenii Republicii Moldova au dreptul la studii în străinătate în baza unor acorduri interstatale și interguvernamentale sau interministeriale de colaborare, precum și în baza unor contracte individuale cu instituții de învățământ din străinătate, și prin sistemul creditelor transferabile de studii.

[Alin.1 art.64 completat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

(2) Persoanele trimise la studii în străinătate în baza acordurilor de colaborare beneficiază de facilități, prevăzute de Guvern.

(3) Cetățenii Republicii Moldova, absolvenți ai instituțiilor de învățământ din străinătate, se bucură, la încadrarea în muncă, de drepturi egale cu absolvenții instituțiilor de învățământ de același grad din Moldova.

Articolul 65. Drepturile și obligațiile elevilor și studenților străini

(1) Cetățenii străini și apatrizii pot fi admiși în instituțiile de învățământ din Republica Moldova în baza:

- a) convențiilor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- b) acordurilor interstatale, interguvernamentale și interministeriale precum și a acordurilor dintre instituțiile de învățământ autorizate în modul stabilit;
- c) contractelor individuale încheiate cu instituții de învățământ.

(2) Instruirea cetățenilor străini și apatrizilor se efectuează în limba de stat sau, la solicitarea candidaților, într-o altă limbă, în funcție de posibilitățile sistemului de învățământ.

(3) Cetățenii străini și apatrizii care studiază în Republica Moldova cu excepția celor care beneficiază de burse din partea statului moldovenesc, plătesc taxe de școlarizare, în modul stabilit de Guvern.

(4) Persoanele străine și apatrizii admiși la studii în Republica Moldova vor respecta Constituția ei.

Capitolul VII DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 66

(1) Reformarea structural-sistematică a învățământului se va realiza în perioada de tranziție, până la 2005, în baza Programului de stat de dezvoltare a învățământului în Republica Moldova, aprobat de Parlament.

(2) Școlile medii de cultură generală (de 11 ani) își vor continua activitatea până la sfârșitul perioadei de tranziție la noua structură a sistemului de învățământ. La oportunitatea păstrării școlilor medii de cultură generală se va reveni în anul 2005.

(3) Școlile medii de cultură generală se vor reorganiza treptat fie în gimnazii, fie în licee, în raport de potențialul didactic și de baza lor tehnico-materială.

(4) În perioada de tranziție, absolvenții școlilor medii de cultură generală, ai școlilor medii tehnico-profesionale și ai tehnicurilor au acces la învățământul superior, pe bază de concurs.

(5) Până în anul 2005, colegiile pedagogice (școlile normale), transformându-se treptat în licee teoretice generale sau cu profil pedagogic, în colegii sau facultăți ale învățământului universitar, vor asigura, concomitent cu universitățile, pregătirea de învățători pentru învățământul primar și de educatori pentru învățământul preșcolar.

[Alin.5 art.66 modificat prin Legea nr.1208-XIV din 28.07.2000]

Articolul 67

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspundere materială, disciplinară, contravențională sau penală, conform legislației.

(2) Nerespectarea de către părinți sau de tutori a prevederii prezentei legi privind asigurarea frecvenței școlare a elevilor în învățământul obligatoriu constituie contravenție și se sancționează conform legislației în vigoare.

(3) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile altor legi privind determinarea și sancționarea contravențiilor, în domeniul învățământului.

Articolul 68

Până la elaborarea legii respective, criteriile și modul de evaluare și acreditare a instituțiilor de învățământ privat se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în baza prezentei legi, pornind de la crearea bazei didactico-materiale suficiente și constituirea catedrelor respective cu specialiști de înaltă calificare.

Articolul 69

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării.

(2) Ministerul Educației și Tineretului, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, elaborează și prezintă Consiliului coordonator pentru reforma învățământului în Republica Moldova și Guvernului, spre aprobare Programul de stat de dezvoltare a învățământului; aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

(3) Se abrogă:

Legea R.S.S. Moldovenești nr. 324-IX din 24 decembrie 1975 cu privire la învățământul public (Veștile Sovietului Suprem și ale Guvernului R.S.S. Moldovenești, 1975, nr. 12, art. 140; 1980, nr. 2, art. 11; 1986, nr. 7, art. 66);

art. 3 al Ucazului Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Moldovenești nr. 1788-XI din 31 martie 1987 cu privire la operarea unor modificări în unele acte legislative ale R.S.S. Moldovenești (Veștile Sovietului Suprem și ale Guvernului R.S.S. Moldovenești, 1987, nr. 4, art. 50).

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Petru LUCINSCHI

Chișinău, 21 iulie 1995.

Nr. 547-XIII.